HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Ten svorným Buh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed. Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 44 | Sobota (Saturday) 30. října (October) 1976 | Cena 25 centů

Spoj. státy hájí svobodu tisku

Nairobi. — V hlavním městě Keně ve východní Africe se od úterý 26. října pořádá generální konference organizace UNESCO, která má trvat pět týdnů. Této konferenci byl mimo jiné také předložen ke schválení návrh **"Prohlášení o základních zásadách, jež mají řídit užívání hromadných sdělovacích prostředků"**. Tento návrh, inspirovaný Sověty a některými zeměmi Třetího světa, odmítá sdělovacím prostředkům svobodu podávat nestranné zprávy o mezinárodních záležitostech a přičítá vládě státu **povinnost kontrolovat** a upravovat podávání těchto zpráv.

Toto by znamenalo konec svobody tisku i jiných sdělovacích prostředků. Vládám by tím bylo dáno právo komolit informace po své vůli, jako se to už děje v komunistických zemích a v diktaturách Třetího světa.

Spojené státy spolu s ostatními západními demokraciemi se pokoušejí dosáhnout toho, aby tato záležitost byla vypuštěna z programu této schůze, anebo aspoň aby diskuse o ní byly odáleny na pozdější dobu. Obávají se totiž, že kdyby se o tomto návrhu mělo nyní hlasovat, asi by byl přijat, protože komunistické země a země Třetího světa mají spolu v OSN většinu hlasů. Pak by asi americké sdělovací prostředky i americká veřejnost naléhaly, aby Spojené státy ihned vystoupily z organizace UNESCO.

Prof. Friedman radí Itálii a Spojeným státům

Řím. — Americký specialista v národohospodářství dr. Milton Friedman, držitel Nobelovy ceny na rok 1976, napsal ve svém článku, který vyšel v jednom římském magazíně, že Itálie si zvolila nesprávnou cestu pro vyřešení své hospodářské krize a snížení své 17-procentní inflace. Zvýšila totiž daně, zvýšila ceny státem prokazovaných služeb jakož i výrobků, zhotovovaných ve státních podnicích, a také poskytla finanční výpomoc slabým průmyslovým odvětvím. Itálie by naopak měla v první řadě propustit ze služeb každého desátého vládního zaměstnance, který je nevýkonný.

Podobně řekl, že ve Spojených státech je kořenem inflace a nezaměstnanosti fakt, že US vláda utrácí příliš mnoho. Z každého vydělaného dolaru amerických poplatníků totiž utratí 40 centů. *Navrhuje přijetí nového ústavního dodatku, kterým by se kladla mez vládním výdajům a federálnímu rozpočtu.* Stejnou ideu zastává také dr. Jiří S. Benson, jehož články jsme pravidelně překládali v Národě, v Katolíku, i v Hlasu Národa. Nyní je zatím uveřejňujeme v anglickém originále, protože na jejich překlady nám zatím nezbývá čas.

Bývalá presidentka Peronová zpronevěřila peníze

Buenos Aires. — Bývalá argentinská presidentka Maria Estela Peronová, držena v internaci na jihu Argentiny, byla soudem shledána vinnou ze zpronevěry půl milionu dolarů z peronistického charitativního fondu pro chudé. Proto by mohla být odsouzena na 15 let do vězení. Před vynesením rozsudku se však bude konat ještě jedno přelíčení, a i po vynesení rozsudku může být podáno proti němu odvolání.

Svátek Všech svatých a Dušiček nám nejvýrazněji připomínají "Boží muka", jaká stávala v polích u nás doma ve staré vlasti. A ty chlebodárné klasy, které vyrůstají ze země nám připomínají Boží řád a koloběh života — že se člověk rodí, žije a pracuje v naději na plody své práce a na setkání se s Bohem. — U příležitosti našeho 28. října nám pak ten obrázek může připomenout i to, že ze smrti otců vyrůstají klasy svobody generacím přištím... O svátku Dušiček si na všechny naše národní mučedníky v tichém zamyšlení vzpomeňme modlitbou.

ENGLISH SECTION INSIDE

PROHLÁŠENÍ
Rady svobodného Československa
K 28. ŘÍJNU

Čím více se vzdalujeme od 28. října 1918, tím více nás vývoj doma i ve světě přesvědčuje, jak ojedinělé revoluční je onen den v dějinách československého lidu.

Po staletích závislosti a vzájemného odloučení Češi a Slováci onoho dne obnovili svůj vlastní svobodný a společný stát. Československá státnost i přes své podvratné ohrožení ze strany Sovětského svazu a komunistického režimu je dodnes zárukou alespoň fyzické existence našeho lidu. Dovedeme si představit, jaký by bez ní byl osud Čechů a Slováků pod sovětskou okupací.

Avšak československá státnost a 28. říjen, jenž ji symbolizuje, přesahují pouhou záruku národního přežití. V našem myšlení představují především československé rozřešení otázky národnostní, jež konečně umožnilo Čechům a Slovákům, aby ve společenství svobodných národů mohli přispívat k hmotnému, duchovnímu a mravnímu rozvoji lidstva. I pod vládou komunistů a nadvládou Sovětského svazu, kdykoliv se Češi a Slováci rozvili k tvořivému činu a práci, vždy tomu bylo díky dědictví 28. října.

Vedle národního sebeurčení 28. říjen představuje také konečnou emancipaci Čechů a Slováků jako občanů demokratického státu s nezadatelnými právy a svobodami. V Republice 28. října nikdo nepotřeboval Helsinki, aby mohl svobodně myslet a jednat ať doma nebo v cizině. Že Československo pod komunistickou vládou je dnes vedle Sovětského svazu nejvystavenějším terčem světové kritiky ve věci lidských práv a svobod, je největší zradou na ideálech 28. října.

Vedle toho jen v málo evropských zemích byl zaveden program hospodářské a sociální reformy takového rozsahu a dosahu, jako byla reforma československá. Od 28. října 1918 byla idea sociální spravedlnosti neodlučitelnou součástí ideje československé. Československá důvěra v soulad politické a hospodářské demokracie předznamenala evropský a světový vývoj, na jehož účasti dnes československému lidu brání jen komunistická diktatura.

Konečně na idejích 28. října spočívalo postavení československého státu v evropském a světovém řádu. Republika 28. října byla ostrovem pokoje ve střední Evropě, aktivním účastníkem v evropské rovnováze a věrným členem mezinárodní organisace národů.

Nejdůležitější ze všeho na 28. říjnu však je, že byl klíčem k šťastnému životu celé generace československých občanů. Proto jeho ideály znovu inspirují Čechy a Slováky doma i v cizině a ukládají nám povinnost nejen jim zůstat věrni, nýbrž z lásky k oné zemi, ze které jsme vzešli a která nám dala více, než ji můžeme celým životem vrátit, pro ně pracovat a za ně bojovat.

28. října 1976

Rada svobodného Československa

Naše české nedělní bohoslužby u sv. Prokopa v 10:30 hod budou tuto neděli 31. října — o příležitosti výročí čs. samostatnosti a blízkého svátku Všech svatých a Dušiček — obětovány za naše legionáře z obou světových válek a všechny ty, kdo za nacismu a komunismu položili své životy za naši vlast. Přijďte všichni, kdo můžete.

Fr. Vojtěch

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Sloupek informací

K NĚKTERÝM ZPRÁVÁM Z ČSSR, O BOJI MEZI KOMUNISTY ČÍNY A NA OKRAJ VÝVOJE NA STŘEDNÍM VÝCHODĚ

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Teprve v minulých dnech jsem se dostal k československým novinám z poloviny září a náhodou zrovna k těm, které obsahovaly informace o zasedání ústředního výboru komunistické strany. Tedy toho orgánu, jenž přes vlády a národní parlamenty a tzv. Federální shromáždění v ČSSR určuje, co se má stát a také pak stává.

Z projevu hlavního referenta Lubomíra Štrougala — který patří k nejužšímu vedení KSČ nepřetržitě již od roku 1959 (kdy se za Antonína Novotného stal členem sekretariátu strany), — stačí vybrat větu, že bude pokračovat "politika předností ního rozvoje strojírenství". Strojírenství má v komunistickém pojetí velmi široký význam, v němž je zahrnuto mimo jiné i zbrojení. Vyprávění návštěvníku ze staré vlasti dokládá, že je tam nedostatek různých druhů spotřebního zboží a také některých potravin. Člen předsednictva KSČ a předseda Federální vlády Štrougal tedy vlastně řekl, že na tuto politiku (spotřebního zboží) se bude myslet až v *druhé řadě*. Nic nového pod sluncem, když známe komunisty.

Zpráva o zasedání ústředního výboru KSČ ve dnech 13. a 14. září končila stručným zjištěním, že "byly schváleny některé kádrové změny", což u komunistů v řeči lidové zpravidla znamená, že někdo z politické scény odchází a někdo se na ni zase objevuje. A novinová zpráva to ve čtvrtek 16. září potvrdila: "Prezident Gustáv Husák odvolal z funkce místopředsedy vlády ČSSR Jána Gregora a Františka Hamouze z funkce ministra zemědělství a výživy ČSSR pak Bohuslava Večeřu v souvislosti s jejich pověřením jinými úkoly". A téhož dne jmenoval Husák novým ministrem zemědělství federální vlády Josefa Nágra, dosavadního správce téhož rezortu v české národní vládě. Jakými "jinými úkoly" byli pověřeni výše jmenovaní oznámeno nebylo, což je skutečnost, která podle zvyků komunistického protokolu napovídá, že budou moci být rádi, když půjdou někam jako "diplomati".

Ministr zemědělství Večeřa byl odvolán v době, kdy se v československých novinách psalo o žních a jejich výsledcích v superlativech. Asi to není pravda, ale to se podle komunistických zvyklostí dovíme až později. Spotřebitel to pravděpodobně cítí již dnes. — Bohuslav Večeřa je původním povoláním obuvník, od začátku 50tých let byl komunistickou stranou nasazen v kampani kolektivizace vesnice na Jihlavsku a pak na Liberecku, a jaksi tak levou rukou se také stal "RSDr.", doktorem politických (rozuměj komunistických) věd. Řídil čs. zemědělství šest let, za jeho neúspěchy však není vinen on, ale samozřejmě systém byrokratizace rolnické práce. To Večeřu samozřejmě neomlouvá, neboť k ní vědomě přispíval.

Ještě zajímavější je pád Františka Hamouze, protože jde o "soudruha", který ve špičkové funkci náměstka (1953) a později ministra zahraničního obchodu (1963), a zvláště pak československého reprezentanta v takzvané "Radě vzájemné hospodářské pomoci", společného ekonomického orgánu moskevského bloku (od r. 1964) — byl tím mužem, jenž znal nikoliv jen nitky, ale i provazy a řetězy, které propojují hospodářství ČSSR a Sovětského svazu. V roce 1969 byla Hamouzovi vyslovena důvěra tím, že byl kooptován do ústředního výboru KSČ — letos v dubnu již zvolen nebyl. Možná měl jiné názory na onen "přednostní rozvoj strojírenství", o němž jsem se zmínil výše, a jehož "rozvoj" — dodejme si — je rovněž velmi úzce spjat s tím, co si v které době nadiktuje Moskva.

— Ani Hamouze není ovšem třeba litovat; i on nadělal škod víc než dost.

□

BOJ MEZI ČÍNSKÝMI KOMUNISTY

Jsou těch informací o něm toho času plné noviny a televizní zpravodajství se také předhánějí, takže bych s citáty z nějakých posledních letáků a plakátů ("posters") odněkud ze Šanghaje, Nankingu nebo Pekingu přišel stejně pozdě. Nehledě k tomu, že redakce HN se jistě bude snažit zachytit pro čtenáře to nejposlednější.

Pro takový všeobecný pohled na novou situaci v komunistické Číně jsou podle mého názoru důležité dvě okolnosti. V prvé řadě otázka, kdo je nyní u moci a jestli je řešení trvalé — a za druhé pak dotaz, jak se zachová Sovětský svaz, komunistická konkurence, která jistě není bez vlivu na současné ideologické vření, neboť řada čínských funkcionářů má moskevské školení z doby, kdy byly Peking a Kreml nejužšími spojenci.

Nuže, v prvním sledu vyhrál ještě před rokem světu a prý i Číně neznámý Hua Kuo-feng, dnes po Mao Ce-tungovi "Předseda", a tedy ten vlastní pán Číny. Dokázal v uplynulých týdnech zorganizovat milionové průvody a demonstrace ve prospěch svého panování, na jehož počátku bylo třeba potřít "nepřátele" bývalého vůdce státu, k nimž prý patřila — ukázalo se v průběhu střetnutí — i Maova manželka, vdova po zesnulém . . .

"Předsedu" Hua nelze podceňovat, nemůže se přece přehlížet jeho předcházející funkce šéfa bezpečnostních složek — (viz H.N. 17. dubna t.r.) — a jeho úzké spojení s armádou, které nyní projevil tím, že do nejvyššího stranického a vládního aparátu povolal zvýšený počet "maršálů". (Nezdá se Vám, milí čtenáři, zajímavé, jak velkou roli hrají v "diktatuře proletariátu" všelijakými nařády ozdobení maršálové? Nedávno se jimi v Sovětském svazu stali Brežněv a jeden jeho kompaňon. — Pozn. J.N.) Hua Kuo-feng se tedy zdá být u moci.

Když v roce 1953, v březnu zemřel J. V. Stalin, tak bylo pro všechny pozorovatele jasné, že jeho nástupcem se stane jím předurčený Georgi Malenkov. Také se jím opravdu na pár měsíců stal. Vzpomínáte si ještě na to jméno? Sotva. Šlo i v tomto případě o komunisty a tak bylo pár náhlých poprav (Beriji, například) a "resignací" a přišli Chruščov a ten další. V Československu se po pádu Novotného myslelo, že přišel jen Dubček . . .

Touto poznámkou chci jen naznačit, že otázka moci v komunistické Číně nemusí být ještě vyřešena tím, že byl nějakým světu blíž neznámým způsobem "zvolen" jakýsi "Předseda" pán skoro miliardy lidí.

Propaganda Sovětského svazu pracuje proti dnešní rudé Číně na plné obrátky — na větší, troufám si říci, než proti Spojeným státům. Několik titulků z tisku jeho světa jako příklad: "Maoistická dobrodružství v Africe" "Společně s rasisty" — "Bezzásadovost a věrolomnost" "Čínské stranické vedení rozštěpeno mocenským bojem" a tak dále a podobně. Doufejme, že se do věci nepřipletete Mr. Kissinger. Pak totiž záležitost bude probíhat zcela normálně, to jest, komunisté budou potírat komunisty. A mohou z toho vytěžit jen ti, kdo si přeji pro svět něco dobrého, například my tady v Americe.

□

PORÁŽKA TERORU?

Podávat poctivou informaci o situaci v Libanonu v uplynulém půldruhém roce byla velmi nesnadná záležitost. Měnila se den ze dne. Ranní noviny vám hlásily, že mezi válčícími stranami v hlavním městě Bejrútu bylo uzavřeno 15té příměří, večerníky tvrdily, že 18té — a oba zpravodajové měli pravdu! Minulý týden ve středu vstoupila v platnost dohoda, uzavřená mezi soupeřícími stranami a za účasti zástupců Egypta a Syrie, například, pod patronátem Saúdské Arábie. Podrobnosti znáte z denního tisku. Když jsem Sloupek minulou sobotu dopisoval, tak prý ještě platila. Jen sem-tam padl nějaký výstřel, několik fanatiků se nechtělo smířit — s mírem.

Občanská válka v Libanonu ohrožovala klid ve světě. Byla to krize vyvolaná více-méně uměle v době, kdy se podařilo utišit vášně izraelsko-arabského konfliktu. V pozadí byla takzvaná Palestinská fronta osvobození (PLO), vedená nechvalně známým Arafatem, které již nestačily jen ojedinělé teroristické akce (vzpomeňme z té řady především zavraždění nevinných olympioniků v Mnichově v roce 1972) ale chtěla z jisker vykřesat možná i světový požár. Arafatovci se v plánování svých akcí dopustili přinejmenším dvou omylů. Loni v prosinci zorganizovali únos i arabských ministrů olejářských států, kteří zasedali v neutrální rakouské Vídni. A když se nyní připravovala konference o příměří v Libanonu, usmyslili si přepadnout budovy velvyslanectví arabské Syrie v Římě a v pakistanském Islamabadu. Tím přetekla míra trpělivosti vlivných arabských vládců, z nichž možná někteří přispívali do Arafatovy pokladny. Uznali, že válečné choutky teroristů jsou nežádoucí. Současný předseda Valného shromáždění Organizace spojených národů, kde svého času směl Arafat mluvit s koltem u pasu — ceylonský diplomat Shirley Amerasinghe určitě není příznivcem smírných řešení: předminulý týden však dokonce dvakrát zamítl žádost PLO, aby se její zástupci směli vyjádřit k situaci na Středním Východě.

Zdá se tedy, že tam zavál nový vítr. Jeden z novinových výstřižků říká, že v den nového příměří se nad libanonským Bejrútem objevila "překrásná duha". Kéž by opravdu byla předzvěstí lepších, mírových časů v této části světa, kde se zrodilo tolik velkých myšlenek — a která asi právě proto zůstává také soudkem prachu.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC., 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

October 30, 1976 — Vol. I., No. 44

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE

Veškerá Tuzexová služba.

ČIHAK WORLD TRAVEL, INC

6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402

Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546

A DIVISION OF

LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN

Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.

Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. u Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —

nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:

Josef Krákora, majitel

LETEM SVĚTEM

Stockholm. — Nobelova cena z literatury byla letos udělena americkému spisovateli Saulovi Bellewowi, profesoru na Chicagské universitě, synu ruských židovských imigrantů. Před týdnem obdržel Nobelovu cenu z ekonomie dr. Milton Friedman, profesor téže chicagské university, a rovněž židovského původu. Švédská akademie udělila Bellowowi toto vrchní vyznamenání k vůli "lidskému pochopení a pronikavé analýze současné kultury, jež charakterizují jeho dílo". Zde jsou některé tituly jeho děl: "Dangling Man", "The Adventures of Augie March", "Herzog", "Seize the Day" etc. Před ním šest Američanů obdrželo Nobelovu cenu z literatury: John Steinbeck v roce 1962, Ernest Hemingway (1954), William Faulkner (1949), Pearl Buck (1938), Eugene O'Neil (1936) a Sinclair Lewis (1930). — Všechny Nobelovy ceny, letos udělené, obdrželi Američané. Kdosi to nazval "nádherným gestem ze strany Švédska u příležitosti 200. výročí Spojených států". Židovský původ letošních chicagských laureátů nás nemůže a nesmí nijak "rasisticky" rozhořčit, ale naopak měl by nás přimět k větší soustavné a vytrvalé výchově našich dětí, k živému zájmu o vše, oč se zajímají ve škole a mimo školu. Vaše děti nejsou většinou o nic méně nadané než děti židovské, ale jejich rodiče je vedou k vytrvalosti, k zájmu o náboženské *a kulturní tradice jejich národa*, spořádaným rodinným životem jim jsou příkladem, účast na všem národním je jim samozřejmě a svobodně přijatou obětí a přesvědčivě jim dokazují potřebu vzdělání, i když jejich dědeček byl hokynářem.

• • •

Washington. — V září ceny potravin lehce klesly; pouze čerstvá zelenina, mléko, mléčné výrobky a káva se zdražily. Ceny jiného spotřebního zboží a služeb však stouply ve Spojených státech o 0.4%. Protože v září "ceny ve velkém" všeobecně stouply o 0.9 procenta, čeká se, že brzo se inflace cen spotřebního zboží opět urychlí. — V roce 1974 ceny spotřebního zboží stouply ve Spojených státech o 12.2 procenta a v roce 1975 pouze o 7 procent; v posledních 12 měsících stouply tyto ceny o 5.8 procenta. V poválečné době však Američané byli zvyklí na roční stoupání cen pouze o dvě procenta. Spotřební zboží, jež v roce 1967 stálo $100, stojí nyní $172.60. Skoro ve všech ostatních zemích světa však ceny stouply mnohem více a současné administraci se v USA podařilo udržet inflaci na nejnižším bodě.

• • •

Londýn. — Bývalý konservativní ministerský předseda, 82letý Harold Macmillan, učinil výzvu, aby v Anglii byla ustanovena, stejně jako za druhé světové války, koaliční vláda, která by se pokusila odvrátit hospodářské zhroucení země nebo sociální revoluci, která jí hrozí. Podle jeho obav by se Anglie mohla stát fašistickou nebo komunistickou zemí v případě, že by se jeho demokratická vláda zhroutila. Denní tisk a politické osobnosti však nevěnovaly této výzvě skoro žádnou pozornost, protože vážná varování lidé neradi slyší.

• • •

Kodaň. — Obrovský dánský arktický ostrov Grónsko, mající rozlohu 900.000 čtverečních mil, je z 90 procent pokrytý 6.600 stop silnou vrstvou ledu. Je sice velmi bohatý na nerosty (byla tam nalezena ložiska uhlí, železné rudy, kryolitu, platiny, thoria, uranové, olověné, zinkové rudy atd.) avšak kvůli velmi nesnadným podmínkám se jejich těžba doposud nevyplácela. Nyní se však situace mění, protože světové ceny surovin stále stoupají. Proto dánská vláda pomýšlí na těžbu těchto nerostů. Podle struktury půdy je také pravděpodobné, že při pobřeží Grónska leží olejová ložiska. Už se tam provádějí pátrací vrty, avšak dosud tam olej nalezen nebyl. V tamním moři se vývrty mohou konat pouze v době tří letních měsíců a i tehdy jsou vývrtové stanice stále ohrožovány plujícími ledovci. Stejná struktura půdy existuje i na kanadském poloostrově Labradoru, kde vedle uhlí byla objevena i ložiska zemního plynu, který je přirozeně doprovázen přítomností zemního oleje.

• • •

Anchorage. — Více než 800 mil dlouhý ropovod přes Aljašku, který stál 7.7 bilionu dolarů, je téměř hotov. Po skončení prací bude nutno levně prodat všechno nářadí, jehož bylo užíváno při jeho budování. Z jeho prodeje by se chtělo získat na bilion dolarů. Tak bude nutno prodat 1500 ohřívaných záchodů, 3333 aut, trucků, jeepů a autobusů, 125 rozebíracích mostů, 1384 hotových domků, na 40.000 kusů kancelářského nábytku, 18.000 velkých strojů, užívaných ve stavebnictví, 300 těžkých strojů na budování a udržování cest, desetitisíce kusů drobnějšího nářadí a nástrojů, automatů, lyží, motorových saní atd. Dosud se však přihlásilo jen velmi málo zájemců o tyto věci, ačkoliv stát Aljaška by mohl vše upotřebit sám.

• • •

New Orleans. — Ve středu 20. října časně zrána se na řece Mississippi nedaleko Luling, 20 mil proti proudu od New Orleans, srazil americký převozný člun, spojující oba břehy řeky, s norskou cisternovou lodí, 664 stop dlouhou. Na palubě člunu mohlo být přes 100 lidí, jedoucích do práce. Převozný člun se převrátil a potopil v době několika minut. Asi 35 aut i s jejich cestujícími bylo vrženo do vody, která je v těch místech 80 stop hluboká a velmi prudce teče. Pouze 18 lidí bylo zachráněno; z bahna řeky Mississippi bylo dosud vytaženo 22 mrtvol a při nejmenším 56 lidí je považováno za nezvěstné.

• • •

Pasadena, Cal. — Sonda Viking 2 analyzovala půdu planety Marsu, vyhrabanou zpod balvanů, kam nepronikají smrtonosné ultrafialové paprsky a kde by se tedy mohl vyvinout život. Z této analýzy však vyplývá, že ani v této půdě neexistují žádné stopy po organických sloučeninách, jež jsou předpokladem každého života. Dříve se někteří vědci domnívali, že by mohl někde existovat i život, jehož základem jsou sloučeniny křemíku namísto uhlíku, který je základním prvkem organických sloučenin na naší zemi. Křemičité živočichy bytosti by se pak živily kamením. Křemík a uhlík jsou jediné chemické prvky, schopné spojovat se řetězově ve sloučeniny. Dnes vědci opustili domněnku možnosti křemičitého života.

• • •

Washington. — Tajemník zahraničních věcí Kissinger oznámil, že Spojené státy a Vietnam zamýšlejí zahájit pravděpodobně v Paříži předběžná jednání o normalizaci vztahů mezi oběma zeměmi. Spojeným státům hlavně záleží na tom, aby se dozvěděly o osudu 800 amerických vojáků, bojujících ve Vietnamu, kteří dosud zůstávají nezvěstnými. Vietnam ze své strany se pouze zajímá o obdržení americké hospodářské výpomoci pro svou rekonstrukci, ačkoliv mu po pádu Saigonu padly do rukou bilionové zásoby a drahá vojenská válečná kořist.

• • •

Dublin. — Irský president Cearbhall O'Dalaigh, 65letý, rezignoval ze svého úřadu, protože se cítil uražen ministrem obrany Patrikem Donehanem, s nímž si vyměnil ostrá slova o tom, zda nové, přísné protiteroristické zákony se shodují s irskou ústavou. Je pravděpodobné, že irská vláda vypíše nové volby.

• • •

Kodaň. — Severokorejští diplomaté pašovali do čtyř skandinávských zemí — Dánska, Švédska, Norska a Finska — tabák, likéry a omamné drogy, jichž prodejem měla být financována diplomatická a propagační komunistická činnost těchto diplomatů. Věc se právě vyšetřuje. Severní Korea dluží západním zemím 600 miliónů dolarů, a švédským obchodním společnostem dluží 175 miliónu dolarů.

• • •

Bangkok. — Vojenská junta, která se nedávno zmocnila při státním převratě v Thajsku vládní moci, udělila zemi novou ústavu a jmenovala novou vládu. Je "civilní", ačkoliv v ní převládají vysocí důstojníci a skalní konservativci. Tato ústava nezaručuje občanská ani lidská práva. Předseda nové vlády Thanin řekl, že opravdové volby bude možno konat až teprve za čtyři roky, a že demokratická vláda bude moci být zavedena teprve asi za deset let. Junta má do 30 dnů jmenovat členy nového národního shromáždění; potom prý bude mít pouze "poradní" moc. Nová vláda bude vládnout pomocí dekretů. Junta také dala zatknout asi 300 předních thajských levicových osobností.

• • •

Washington. — Z vyšetřování tajné policie FBI a výzvědné služby CIA má vyplývat, že bývalý chilský ministr zahraničí ve vládě Salvadora Allendeho, Orlando Laterier, který žil ve Spojených státech v exilu a byl zavražděn při atentátu ve Washingtoně 21. září t.r., asi nebyl zabit agenty vládnoucí čilské junty presidenta Pinocheta, nýbrž spíše kubánskými uprchlíky, anebo extrémními prvky čilské levice, které usilují o zhoršení vztahů mezi USA a nynějším čilským režimem. Není to však dosud jasně dokázáno, protože agenti čilské junty se v cizině systematicky zbavují všech význačných osobností dřívějšího Allendeho režimu, které nepřízniově kritizují režim presidenta Pinocheta. Už spáchali celou řadu atentátu a vražd proti předním Čilanům levicového zaměření, žijícím v exilu, jak v zemích Latinské Ameriky, tak i v západní Evropě. Nápadné je ovšem to, že o těchto atentátech píše ihned všechen světový tisk, zatím co zarytě mlčí o většině politických vězňů v komunistických zemích a už se vůbec ani slovem nezmíní o lidech, které násilně odstranila ze světa sovětská špionážní služba.

Kongresman Henry J. Hyde s českým kongresním "pážetem" — Máňou Přibylovou z Berwynu, Ill. (Morton West H.S.), nadanou dcerou našich krajanů-exulantů — ý MUDR. Augustina Přibyla a MUDR. Radoslavy Přibylové — na schodech kongresní budovy ve Washingtonu.

Všem našim krajanům a čtenářům, bydlícím v Illinois v 6. kongresním fed. distriktu:

HENRY J. HYDE,

právník a váš kongresman,
kterého jste před dvěma roky zvolili do federálního Kongresu, aby tam hájil vaše zájmy,
se velmi dobře osvědčil.

Jistě jste se už sami přesvědčili, jak je neustále se svými voliči ve styku, jak se zajímá o vaše problémy, když mu napíšete, a jak odvážně pak v Kongresu obhajuje, co považuje pro USA a vaše potřeby za spravedlivé a důležité.

Za minulé dva roky dal v Kongresu podnět a podporoval tyto zákony na:

- účinnou pomoc starým občanům;
- "tax credit" rodičům pro výchovu dětí;
- zrušení či změnu zákona o nuceném převážení dětí do škol;
- reformu spravedlivějšího rozdělování "Food stamps", které doposud často dostávali ti, kteří je nepotřebují;
- změnu potratového zákona;
- přísnější trestání prodavačů omamných drogů a zločinců;
- podporu presidentova úsilí o hospodárnost, zmenšení federální byrokracie a k zachování silné národní obrany.

Chcete-li, aby jeho tři distriktní kanceláře v Cicero-Berwynu, v Oak Parku a Franklin Parku zůstaly nadále dokořán otevřeny všem vašim názorům, potřebám a problémům, dejte mu v úterý 2. listopadu 76 při volbách svůj hlas a zvolte si jej znovu do Kongresu! Nezklame vás!

Authorized and paid for by the
Hyde for Congress Committee

M. BASILEA:

DOBA, JAKÁ JEŠTĚ NIKDY NEBYLA

(Pokračování z min. čísla.)

K použití těchto hrozných smrtících zbraní může dojít velmi rychle a tak lze bezprostředně vstoupit do událostí posledního času, do "pozoru soudu".

Avšak kromě skutečnosti, že jsou dnes předpoklady, aby podle Philiberta — "lidskou rukou rozpoutané katastrofy zničily celý zemský povrch", vyplňují se dnes ještě i jiná znamení ukazující na blízký konec. Jsou jmenována v Mat. 24 a v 2. Tes. 2, 3n. Dnes jako nikdy předtím se shlukují síly, jež působí s protikristovským znamením, vedeny duchem odporu vůči Kristu, duchem nenávisti a lži. Povýšenost a vzpoura proti Bohu slaví triumfy. Ano, Bůh je frivolním způsobem snižován, když lidé hlásají, že "člověk ovládl kosmos" a tím dokázal Boží nemohoucnost, neexistenci Boha. Na místo Boží se posadil vyspělý člověk s vymoženostmi vědy a techniky. Třetina lidstva je ovládána a značně zachvácena protikristovským duchem, jehož vliv se šíří dosud nebývalým způsobem v jedné části světa. A druhé části světa rovněž hrozí zánik, protože dekadence dospěla tak daleko, že např. v Porýní byl reakcí na první pokusy s vodíkovou pumou rouhavý karnevalový šlágr: "Třicátého května bude konec světa, nezbývá nám mnoho života, než nikdo neví, v kterém roce, a to si cenime vysoce." I zde tedy lidstvo vzdálené od Boha oslavuje materialismus v jiné podobě a ještě dnes se často oddává karnevalovému řádění, ačkoli žije na sopce.

Kamkoli se podíváme, ze všech stran na nás volají fakta: Poslední čas je zde! Svědčí o tom i Izrael, národ, který se po dvou tisíciletích začal nyní skutečně vracet do své země — tím naplňuje zaslíbení o posledních dnech (Ezech. 38, 8 a 39, 28). Zvěstuje nám to dnešní stav misie, protože i ten je znamením poslední doby: "Bude kázáno evangelium po všem světě . . . a tehdáž přijde skonání" (Mat. 24, 14). Dá se předpokládat, že stačí už jen několik málo let — a i ten poslední dosud zbývající kout světa bude zasažen evangeliem pomocí technických vymožeností, tj. rozhlasem a televizí.

Konec je před námi a každým dnem jsme hlouběji v posledním období se všemi jeho hrůzami. Nyní tedy nadešla hodina, o níž před dvěma tisíci lety předpověděl Ježíš: "Zmrtvějí lidé pro strach a pro očekávání těch věcí, kteréž přijdou na všecken svět" (Luk. 21, 26). Nyní se naplňuje, že všechny národy jsou zasaženy tímto strachem, protože celý povrch země je ohrožen zkázou z atomových zbraní. V naší době rovněž zachvátil lidi ve všech končinách trýznivý strach o existenci v

(Pokračování na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

31. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí a milosrdný Bože, — tvoji věřící ti jen z tvé milosti mohou sloužit tak, — jak to vyžaduje tvá velebnost a sláva. — Dej nám, prosíme, abychom šli bezpečně vstříc tvým zaslíbením. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PÁTÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY
(Dt 6, 2-6)

Mojžíš řekl lidu: "Bój se Hospodina, svého Boha, a zachovávej všechny jeho zákony a příkazy, které já ti přikazuji — ty, tvůj syn a syn tvého syna — po všechny dny svého života, aby byl tvůj život dlouhý.

Slyš, Izraeli, svědomitě je zachovávej, aby se ti dobře vedlo, abyste se velmi rozmnožili, jako to slíbil Hospodin, Bůh tvých otců, že ti dá zemi oplývající mlékem a medem.

Slyš, Izraeli. Hospodin je náš Bůh, Hospodin je jediný. Miluj Hospodina, svého Boha, celým srdcem, celou duší a celou svou silou! Tato slova, která ti dnes přikazuji, ať zůstanou v tvém srdci!"

2. ČTENÍ Z LISTU K ŽIDŮM
(Žid 7, 23-28)

Bratři! V době starozákonní stávali se kněžími ve větším počtu, protože umírali a nemohli tedy jimi být stále: Ježíš však je na věky, a proto jeho kněžství nepřechází na nikoho jiného. Proto také je schopen přinést úplnou spásu těm, kdo skrze něho přicházejí k Bohu, neboť je stále živ, aby se za nás přimlouval.

Ano, právě takového velekněze jsme potřebovali: aby byl svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků, povýšený nad nebesa, který nemá zapotřebí, jako obyčejní velekněží, stále a stále podávat oběti nejprve za hříchy vlastní a teprve potom za hříchy lidu. To on učinil jednou provždy, když sám sebe přinesl v oběť.

Zákon totiž ustanovuje za velekněze lidi, kteří jsou podrobeni slabosti; ale ona přísaha — pozdější než Zákon — ustanovuje Syna a dělá ho dokonalým na věky.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA
(Mk 12, 28b-34)

Jeden ze zákoníků přistoupil k Ježíšovi a zeptal se ho: "Které přikázání je první ze všech?"

Ježíš odpověděl: "První je toto: 'Slyš Izraeli, Hospodin Bůh náš je jediný Pán; miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly!' Druhé jest toto: 'Miluj svého bližního jako sám sebe!' Většího přikázání nad tato není."

I řekl mu ten zákoník: "Správně, Mistře, podle pravdy jsi řekl, že je jediný Bůh, a že není jiného kromě něho; a milovat jej z celého srdce, z celého rozumu i z celé síly a milovat bližního jako sám sebe je víc než všecky oběti a dary."

Když Ježíš viděl, že moudře odpověděl, řekl mu: "Nejsi daleko od království Božího." Potom se ho již nikdo neodvážil tázat.

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Heječla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Křisitelé mrtvých.

Křisitelé a záchranci vyvoleného lidu byli Bohem poslaní proroci. Jeremiáš třímá pochodeň pravé víry v Egyptě, Daniel v hlavním městě Babylonie, Ezechiel na venkově. Živé i psané slovo proroků působí onen podivný zázrak: vzkříšení suchých kostí. Lid izraelský, třebas žije uprostřed svůdné nádhery a moci pohanské, opovrhuje pohanským modlářstvím, jeho skvělými chrámy, a touží horoucně po zaslíbené zemi, a jejím tichém svatém koutku na Sioně v Jerusalemě, kde stával chrám. V dobré paměti chovali babylonští zajatci list, který jim prorok Jeremiáš poslal na rozkaz Boží, když odcházeli do zajetí.

Jeremiáš.

„Pro hříchy, kterými jste zhřešili proti Bohu, zavedeni budete do Babylona do zajetí od Nabuchodonosora, krále babylonského. Vejdouce tedy do Babylona, budete tam mnoho let a dlouhé časy, až do sedmého kolena, (605.—538.) po té však vyvedu vás tamodtud s pokojem. Nyní však uzříte v Babyloně bohy zlaté a stříbrné, i kamené a dřevěné, nošené na ramenou, a přece nahánějící strachu pohanům. Protož hleďte, ať nejste i vy podobni cizincům takovými činy, ať se nebojíte, a strachu ať nemáte z nich. Až tedy uzříte dav ze zadu i z předu klanění se, rcete si v duchu: „Tobě se sluší klanětí, Hospodine!" Ano, tito bohové nemohou králům ani zlořečiti ani dobrořečiti. Nemohou *národům ukázati znamení na nebi. Ano, jako stra*šák na tykvišti, jenž nic neuhlídá, takoví jsou bohové jejich dřevění, stříbrní a pozlacení. Jsou jako hloh v zahradě, na nějž každý pták si sedne. Také po purpuru a červci, které na nich moli kazí, poznáte, že to nejsou bohové. Také oni sami naposledy sežráni červotočem a rzí a na hanbu budou v zemi. Lépe jest člověku spravedlivému, jenž nemá model, neboť daleko bude od hanby." Bar. 6.

Ezechiel.

Jako kdysi na poušti s hory Sinaj tak mohutně a přesvědčivě zaznívala zajatcům z proroctví Ezechielových často se opakující a povzbuzující věta: „I zvíte, že já jsem Hospodin, až otevru hroby vaše, až vyvedu vás z hrobů vašich, lide můj . . . až dám ducha svého do vás, a živi budete, až vám dám klidně sídliti ve vaší zemi, tehdy zvíte, že já Hospodin jsem to mluvil a učinil, praví Hospodin Bůh."

Daniel.

Skutky Danielovy v hlavním městě na dvoře panovnickém, jakmile se rozhlásily mezi zajatci, měly pokaždé pronikavý účinek: náboženské zvroucnění, posílení důvěry v pomoc a ochranu Boží, kajícnou trpělivost. S bezmeznou úctou pohlížel zajatý národ se všech konců země, k prorokovi, který jediný dovedl králi vyložiti významný sen, který svojí rozvahou zachránil nevinnou Susanu, s nesmírným jásotem přijal týž utlačený národ zprávu, že druhové Danielovi byli zázračným způsobem zachráněni z ohnivé pece, že Daniel vlastní neohroženou rukou zničil před očima královýma slavnou modlu Béla, způsobil záhubu podvodných kněží, potupně zahubil posvátného hada, a že zůstal bez pohromy uprostřed hladových lvů. Nadmíru hrdý byl israelský lid na svého slavného krajana a proroka Daniela, jehož rady vyhledávali panovníci. Týž lid byl si však také vědom, že jedině příkladná věrnost a vroucí oddanost Hospodinu učinila Daniela tím, čím byl. A proto snažili se horlivě následovati jeho příkladu.

Sladká útěcha z proroka Isaiáše.

Když bývalo zajatcům nejhůře, když nepřemožitelná tíseň a tesknota činily je malomyslnými, tenkráte hojivým balsámem byla jim slova proroka Isaiáše, jenž už před stopadesáti roky viděl, Bohem jsa osvícen a jejich porobu v budoucnosti, ale také určitě označil vysvoboditele. Můžeme si představit jak radostným a slavnostním způsobem byla v synagogách předčítána Isaiášova předpověď: Is. 44., 24.—28.

„Toto praví Hospodin, tvůj Vykupitel a tvůj Tvůrce od mateřina lůna: Já jsem Hospodin, jenž činím všecko, roztahuji nebesa sám, utvrzuji zemi, a žádný se mnou.

Ten, který hatím znamení hadačů a věštce matu, ten, který

mudrce zatlačuji, a jejich vědění obracím v bláznovství. Ten, který plním slovo svému služebníku, a úradek poslů svých vykonávám.

Ten, dí Jerusalemu: „Buď obydlen!" a judským městům: „Vystavěna buďte!" „Trosky jejich vzdělám." Ten, který praví hlubině: „Buď prázdná!" a „Tvé proudy vysušim!"

Ten, který Cyrovi řekne: „Pastýř můj jsi, a vše, cokoli chci, učiníš!"

Ten, který řekne Jerusalemu: „Vystavěn buď!" a chrámu: „Založen buď!" Is. 48., 20. Vyjděte z Babylona, utecte od Chaldejských, jásavým hlasem to ohlašujte, zvěstujte, rozneste to až do končin světa, rcete: „Vykoupil Hospodin služebníka svého Jakoba!" Nežízníli na pouští, když je vedl, vodu ze skály vyvedl jim, roztrhl skálu i tekly vody."

Budeme čisti v následujícím, jak se vyplnilo Isaiášovo proroctví.

Naše zásluha.

Po jakých klikatých a spletitých cestách vodí Boží Prozřetelnost národy i jednotlivce! Dosahuje, čeho dosáhnouti chce. Provinění stihá trest, zásluhu následuje odměna. To platí nejenom v životě každého z nás, ale i v životě národů. Nejvzácnějším uměním v životě národů i jednotlivců jest poddávati se ochotně a ve všem řízení Božímu, nevzpírati se mu a přisnívati k němu s pomocí Boží svým nepatrným, ale přece platným a záslužným podílem. Podobně, jak to činili proroci, máme činiti i my: Boha nade všecko milovati, s láskou hřešící kárati, neumělé učiti, pochybujícím dobře raditi, zarmoucené těšiti, ubližujícím ochotně odpouštěti, křivdy trpělivě snášeti, za živé i za mrtvé se modliti.

NÁVRAT Z VYHNANSTVÍ. POD VLÁDOU CIZÍCH NÁRODŮ. OD R. 538 AŽ DO NAROZENÍ KRISTOVA.

NÁVRAT MENŠÍ ČÁSTI ZAJATCŮ.

Výnos Cyra, krále perského — Čtyřicet tisíc zajatců se vrací — Posvátné nádoby nesou s sebou — Počátky bohoslužby bez chrámu — Základy chrámu — Překážky.

Léta prvého Cyra, krále perského, — aby se naplnila řeč Hospodinova, kterou byl mluvil ústy Jeremiášovými, vnuk! Hospodin Cyrovi, králi perskému, že dal provolati po všem království svém a také písemně vyhlásiti toto:

„*Takto přikazuje Cyrus, král perský:* Všecka království země dal mi Hospodin, Bůh nebes, a on přikázal mi, abych vystavěl mu dům v Jerusalemě, který je v Judsku. Kdo z vás jakkoli patří k jeho národu? S tím budiž Bůh jeho. Ať jde do Jerusalema, který je v Judsku, a staví dům Hospodina, Boha Israelova. Ten jest Bůh, který je v Jerusalemě. A všichni ostatní na kterémkoliv místě, kdekoli sídlí — ať pomáhají navracujícímu se lidé jeho bydliště stříbrem, zlatem, zbožím i dobytkem, mimo to, co dobrovolně obětují chrámu Božímu, který je v Jerusalemě!"

Povstali tedy hlavy rodové z Judy a Benjamina, kněží a levité, — každý, komu to vnukl Bůh, — aby šli a stavěli chrám Hospodinův, který byl v Jerusalemě. A všichni, kteří bydlili kolem nich, pomáhali jim věcmi stříbrnými a zlatými, zbožím, dobytkem, jakož i všelijakým náčiním kromě toho, co byli dobrovolně obětovali na chrám Boží.

Také vydal Cyrus nádoby chrámu Hospodinova, které byl Nabuchodonosor z Jerusalema pobral a dal do chrámu boha svého.

Cyrus, král perský, vydal je skrze Mitridata, syna Gazabarova, a dal je odpočítati Sassabasarovi, knížeti judskému. Všech nádob zlatých a stříbrných bylo pět tisíc čtyři sta. Všecko to odnesl Sassabasar s těmi, kteří šli ze zajetí babylonského nahoru do Jerusalema.

Všeho množství vracejících se bylo úhrnem čtyřicet dva tisíce kromě nevolníků jejich a nevolnic.

Kněží, levité a někteří z lidu usadili se v Jerusalemě. Ostatní veškeren Israel usadil se v městech svých.

Když již nastával měsíc sedmý, — synové Israelovi byli ve svých městech — shromáždil se lid jako muž jeden do Jerusalema.

I vstav Josue, syn Josedekův s bratřími svými kněžími, jakož i Zorobabel, syn Salatielův, se svými bratry, vystavěli oltář Boha Israelova, by obětovali na něm obětí zápalné, jak psáno je v zákoně Mojžíše, muže Božího. Postavili pak oltář Boží na jeho bývalých základech, ač je odstrašovali lidé okolních krajin, a podávali na něm Hospodinu celopal ráno i večer.

Konali také slavnost stánků, jak psáno jest. Ale chrám Boží ještě založen nebyl.

I dali peníze kameníkům a zedníkům, jakož i potravy, nápoje i oleje Sidoňanům a Tyřanům, aby snášeli dřevo cedrové z Libanu od moře joppského, jak rozkázal jim Cyrus, král perský.

Když tedy zakládali zedníci chrám Hospodinův, stáli kněží v rouše svém s troubami a levité s cymbály, aby chválili Boha dle Davida, krále israelského. A zpívali střídavě chválíce a slavíce Hospodina, že dobrý jest, a že na věky trvá milosrdenství jeho nad Israelem.

Pokračování

DR. ALFRED FUCHS:

NOVINÁŘ

(PSÁNO ROKU 1924)

Pokračování z min. čísla.)

Archimedův pevný bod v kolotání světa musí mít každý, musí mít jedno absolutně nekybné východiště veškerého svého duševního a duchovního života a pak nemůže se nikdy státi šaškem čtenáře nebo strany.

Nemluvím ovšem o typu novináře revolverového, který se dává přímo z pohnutek zištných do služeb věci vědomě špatné, kterému jest tisk předmětem vydělačství. Zde nejde o žádný povolný duševní proces, nýbrž prostě o individua morálně předem nezdravá, jež je nutno ze žurnalistiky vymýtit. Chci ukázat toliko na mravní nebezpečenství, které v sobě skrývá žurnalistika provozovaná snad z počátku v nejlepších intencích, ale bez dostatečného mravního fondu, který nevyváží sebe větší obratnost, ani sebe větší vzdělání. Nízká úroveň polemik, osobní napadání, klepaření a všechny ostatní špatnosti novinářské plynou jedině z toho, že novinář často jest gramofonem svého bývalého přesvědčení, které již nerozviduje, ale které hájí s velikým křikem proto, aby přehlušil svoji vnitřní prázdnotu. I Vítězslav Hálek byl novinářem a věděl jistě, proč vyslal k nebi svoji nesmrtelnou modlitbu: "Jen zevšednět mi nedej, Bože!"

Především jest nutno, aby novinář nelhal sám sobě, aby nepřehlušoval svůj vnitřní děj ohledem na čtenáře, aby myslil za sebe a ne za mnohohlavou hydru, zvanou obecenstvem. Pak také nebude lháti čtenáři.

Tu přicházíme k další úvaze: Pravda a lež v novinách. Noviny jsou orgánem zpravodajským. Hlavním jejich úkolem jest, aby nic čtenáři nezamlčely, co jest hodno zaznamenání. A lze říci, že více lží napáchají noviny tím, co zamlčí, než tím, co tvrdí. Zamlčování pravdy nebo její potlačování může se díti několikerým způsobem. Odsunutím nepohodlné zprávy na odlehlé místo, tendenčním titulkem, typografickou úpravou, schválným zmotáním protichůdných depeší tak, že jim nikdo neporozumí atd. Kdo se chce o těchto nedovolených hmatech poučiti, ať si přečte knížku Rossiho. Hříchem proti pravdě není ovšem novinářská kombinace. Kombinovati zprávy, aby se z nich dedukovala pravděpodobnost nejbližších událostí, jest nutna nejenom pro novináře, nýbrž i pro obchodníka, pro diplomata atd., atd. Správnou kombinaci nejen že je možno vystihnouti budoucnost, nýbrž jest možno často i zabrániti velkému zlu tím, že se včas odhalí úklady, jichž se novinář pouze domýšlí. Jak často mnoho věcí nenastalo jenom proto, že se dostaly předčasně do novin! Jak mnoho dobrých podnětů bylo uskutečněno jenom proto, že novinářská zpráva o nich působila jako pokusný balónek na vyzkoumání mínění veřejnosti! Největší cenu má pro noviny taková zpráva, která sice ještě není pravdou, když se do novin dává, ale je pravdivou v tom okamžiku, když již v novinách jest. Při koncentraci dnešního zpravodajství do kanceláří a příslušných úřadů jest dosti těžko dostati původní zprávy, nechce-li se novinářskou nediskrétností poškozovati přímo veřejný zájem. Ostatně v takovýchto případech mají tato zpravodajská centra dosti možností, aby způsobila, že nebude pravdou to, co pravda třeba je, ale pravdu být nesmí. Tu pomáhá jen dar kombinace. Jsme dnes již tak daleko, že noviny tvoří skutečnost. Co se do novin nedostane, zapadne, není skutečností. V tom jest ohromná moc žurnalistova. Strašlivá odpovědnost novinářova spočívá v tom, že často se uskuteční to, co si toliko vymyslil. Karel Kraus (Karel Kraus: Chinesische Mauer) poznamenává, že v tom okamžiku, když si německý novinář vymyslil, že Francouzi páchají ukrutnosti na dětech a ženách, Němci je začali skutečně na francouzském území provádět. Tak strašlivou moc má novinář.

Ale novinář, který by si myslil, že může beztrestně lhát, by byl velmi brzo hotov s kreditem veřejnosti. Dále pak ukazuje stará zkušenost, že ten, kdo v novinách lže, sám ztrácí smysl pro pravdu a tudíž také pro správnou kombinaci. Kdo se jednou pustí skutečnosti, octá se ve vzduchu a jest plevou, kterou unáší vítr fantasie. Bez smyslu pro pravdu a pro skutečnost není možno býti dobrým novinářem.

Jiná otázka, kterou často předkládá novinář svědomí, jest otázka diletantismu. Povolání novinářské vyžaduje často toho, aby novinář psal o věcech, ve kterých není odborníkem, kde jest veden jenom svým instinktem. Každý novinář má míti a musí míti sklon k mnohoznalectví, k polyhistorství, neboť má míti zájem o všecko.

(Pokračování příště)

DOBA, JAKÁ JEŠTĚ NIKDY NEBYLA

(Pokračování ze str. 4)

dosud nebývalé míře, protože instinktivně cítí blížící se katastrofu, která patrně nepřinese rychlou smrt, nýbrž většinou trvalé, nejhlubší zoufalství z dlouholetého bolestivého onemocnění způsobeného radioaktivním ozářením, zasažením chemickými bojovými látkami. Přinese nepředstavitelnou hrůzu, o jejich podrobnostech nám i vědci dávají jasné informace.

A přece existuje možnost, jak přežít tuto dobu bez trýznivé úzkosti ohrožující život a bez vnitřního zoufalství. Vždyť pro poslední dobu s jejími jedinečnými a zvláštními požadavky připravil Bůh ve své lásce též zvláštní pomoc. A jak pravdivě se začínají naplňovat před našima očima a před očima střízlivých fyziků slova Ježíšova o proroku o zkáze přicházející na celý zemský povrch, tak pravdivě se vyplní i slova Ježíšova, jimiž zaslíbil pomoc pro tuto dobu. Tato pomoc je však pouze pro ty, kdo ji berou vážně a podle toho jednají. Protože tato poslední doba, "jaká dosud nebyla", vyžaduje též lidi, kteří rovněž žijí "jako ještě nikdy předtím", tj. zcela jinak než kdykoli dříve, kdy lidé žili poklidným "měšťáckým" životem, když místy přerušeným krátkodobě válečnými bídami. Jako nikdy dříve naše doba vyžaduje duševnost a poslušnost vůči *Božímu slovu. Kdo proto nechce být vydán přicházející zkáze, jež hrozí nám i celému světu, ať je střízlivý a bdělý, ať poslouchá Boží slovo, bere vážně jeho proroctví a jedná podle nich. Dnes je ještě doba milosti, nevíme však, zda bude ještě zítra, příští týden, příští měsíc, příští rok. Každého dne může vypuknout válka, jíž se obává celý svět, a já mohu být mezi miliony lidí, kteří budou zasaženi pekelnými, ničivými zbraněmi. Čas je vzácný a je třeba jej vykupovat, protože velmi brzy může být "příliš pozdě". Proto na ty, kteří říkají: "Je pokoj a nehrozí nebezpečí", kteří nechtějí vidět, co se k nám blíží, aby si mohli dále žít svým starým životem — "na ty rychle přijde zahynutí" (1. Tes. 5, 3).

Z dřívějších dob největšího ohrožení víme, jak se např. v minulé válce při náletech muselo lidé řídit přesně podle pokynů a výstrah, jinak byli vystaveni zkáze. Výstraha je ještě mnohem závažnější, jde-li o Ježíšova slova pro naši dobu. Vše záleží na tom, abychom se nyní dali varovat Ježíšovými pokyny a podle nich žili. Právě v těchto posledních měsících nebo letech se o každém z nás rozhoduje, jak prožijeme přicházející dobu zkázy. Naslouchám-li nyní Ježíšovu slovu a jednám-li podle něho, platí pro mne zaslíbení, že mne ochrání a dokonce vysvobodí. Naslouchám-li ale hlasu nepřítele, který nyní stále více ovládá tuto zemi a chce mne připoutat k sobě, jdu do zkázy s ním.

(Pokračování příště)

DOPISY našich čtenářů

COOMA WEST, Austrálie:

Vážená redakce "Hlasu Národa"!

Předem Vás zdravím, mám k Vám prosbu. Zasílejte mně vaše noviny "Hlas Národa". Já jsem od vás dostala několik čísel, ale nemohla jsem platit předplatné a Vy jste asi myslili, že o ně nemám zájem. Teď, když už mám hodně dluhů zaplacených, je mně možno zaplatit na rok. To víte, elektrika, plyn, voda, dříví, parcela, to vše stálo hodně peněz. Můj manžel neměl v ruce cit, tak nemohl pracovat. Zasílám šek na 15 australských dolarů. Musím Vám ale také napsat, že můj drahý manžel odešel tam, odkud není návratu. Všemohoucí Pán Bůh ho povolal. Dne 8. září dopoledne jsme byli v Coomě nakoupit. Přišli jsme domu a jemu se chtělo spát. Tak usnul a za malou chvíli se zase probudil, ale nemohl vstát. Já mu pomohla a on mě řekl, abych zavolala ambulanci. V nemocnici za 2 dny skonal. Jest to pro mě velká rána. Pan doktor řekl, že byl moc nemocný. Zasílám vám výstřižek z novin. Možná, že ho někteří z vašich čtenářů znali z Německa. Tak Vás prosím o noviny, abych tu nebyla tak sama. Ráda je čtu, nacházím v nich útěchu a povzbuzení a zároveň mně spojují s vlastí i se všemi krajany na světě. Děkuji vám mockrát za vše.

Buďte zdráví a ať vám Pán Bůh žehná.

Vaše Viktoria Matʼátková

Jest mně smutno a jsem zoufalá.

* * *

Zde otiskujeme vděčně několik řádků z australských novin "Hlas Domova" jako důkaz naší úcty a obdivu k tomuto krajanu, který se po celý svůj život jen rozdával druhým:

* * *

S politováním oznamujeme celé naší veřejnosti, že dne 10. září 1976 zemřel v Coomě, NSW, spoluzakladatel Českého ochotnického divadla v Melbourne, pan

Josef Matʼátko

Budeme na něho vždy vděčně vzpomínat..

Výbor Českého ochotnického divadla v Melbourne.

Zemřel Josef Matʼátko

V zapadlé chalupě na pokraji městečka Cooma v podhůří Australských Alp zemřel 10. září ráno ve věku asi 63 roku Josef Matʼátko, nemajetný a delší dobu nemocný pensista, který si svou chorobu nebo choroby jen nerad přiznával. Znal ho tam každý, "Joe" se stal populární figurou krátce po nastěhování a po prvním podnikání — jako konečně všude, kde žil předtím, jistě i na svém rodném pražském Žižkově. Znal všechno nebo dělal všechno už v IRO táborech v Německu a pak po léta v Melbourne než odejel "do hor". Jeho velmi různorodá, podniková a zaměstnání i důvody, proč "to často nevyšlo", jsou kusem pestré historie zajímavým kusem historie zdejších Čechů a Slováků. Zasahoval všude svým rázovitým způsobem a vždy se spoustou dobré vůle též do krajanského veřejného života. Udržoval např. delší dobu při životě melbournský sportovní klub Slavia, spoluzakládal tamní české divadlo o jeho výkonech jako divadelního výtvarníka a hlavně herce koluje stále spousta pěkných historek mezi pamětníky organizoval dětské besídky, pomáhal při výstavě, zkrátka byl všude, kde se něco dělo. Není proto divu, že se v té chalupě u Coomy zastavoval v posledních letech kdekdo z velkého množství těch, kteří Josefa poznali. Všem bude velmi chybět. Snad ani pstruzi v nedalekém Eucumbene nebudou tak brát jako v době, kdy Josef odborně a ochotně ukázal a poradil, jak na ně.

Chudý Josef Matʼátko měl bohatý život. Paní Viktorko, budeme vzpomínat s Vámi.

* *

Milá paní Viktorko,

děkujeme Vám za Váš dopis, předplatné a i za tu smutnou zprávu o úmrtí Vašeho drahého Pepy, abychom měli křesťanskou účast na Vašem velikém smutku. Pán Bůh Vás potěš a nezoufejte si, v té Vaší chudobě. Život jde dál, jsme tu všichni stejně jen na návštěvě. Chaloupku nějak prodejte, můžete-li, a vraťte se někam mezi naše lidi. Nebuďte sama. Jistě někomu v městě pohlídáte děti, anebo uklidíte a naleznete nový domov. Teď k Vám tam přijel nový misionář dp. Eliáš. Napište si do redakce Hlasu Domova o jeho adresu, a on se Vám určitě bude snažit pomoci. Anebo dp. Ondrášek ze Sydney. Oba jsou hodní kněží a pomáhají lidem, jak mohou. Když jim napíšete hned, o vánocích už budete moci být mezi našimi hodnými lidmi. Noviny jsme Vám nezastavili, ale přišly nám zpět. Hodně Vás pozdravujeme a zase nám brzy napište!

Fr. Vojtěch

SAN ANTONIO, FLORIDA:

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři!

Velice mě zaujal dopis pana ing. Vladimíra Novotného z Colorada v Hlasu Národa z 2. října. Již ten nadpis: "Tak to nové koště dobře mete", jistě vzbudil u čtenářů pozornost. Ano, milý čtenáři, pane Novotný, to "nové koště dobře mete", a my všichni čtenáři věříme, tak jako Vy, že bude dobře mésti ještě dlouhá léta. Potěšila mě Vaše slova, že ti, kteří zakládali "Katolík a Národ", jistě mají v nebesích radost z obrození a obnovení českého katolického tisku v Americe. Musím zde připomenouti, že Hlas Národa je posílán do celého světa, hlavně do zemí Jižní Ameriky a též do evropských zemí. Rovněž mě zaujala Vaše zpráva o návštěvě lidí z Izraele. Zvláště zajímavé bylo svědectví těchto lidí, že veškeré léčení v nemocnicích a lékařské ošetření je tam úplně zdarma. Tato ožehavá otázka je velice důležitá, zvláště pro chudé Američany, kteří churaví jen při pomyšlení, kdo to bude platit a kde na to vezmou penize, až opravdu onemocní.

K tomuto problému mám několik poznámek. Ve všech státech Evropy, nevyjímaje země komunistické, je tato ožehavá věc již dávno vyřešena. Ve všech těchto zemích je již dávno zavedeno všeobecné lékařské a nemocniční pojištění, kdy výlohy hradí stát ze srážek platu jednotlivých pracujících. Vedle daně ze zisku (income tax) se v každé z těchto zemí sráží každému pracujícímu také na pensijní pojištění (social security) a na pojištění úrazové a nemocenské. To není vynález komunistů, ale křesťanské Evropy. Vezměme v úvahu třeba Německo, válkou rozbité, politicky rozvrácené, roztržené na dva státy, a přece jeho občané nemusí míti obavy, které mají chudí zde v Americe a zvláště ti staří. Věřte, milí čtenáři, mnoho z nich (i moje rodina) — nemá obavy z nemoci, ale obavy, jak to budou moci zaplatit, když musí vyhledati lékařskou pomoc. Výjimku v USA činí jen povaleči, kteří žijí na útraty Welfare, z peněz pracujících. Vy jste, pane Novotný, prodělal 4 operace; já jich prodělal sedm. Vždy jste musel platit deductibilitu, a tak jste se obrátil na pana presidenta Forda, abyste dostal nějaké ulehčení. Presidentova kancelář Vám odpověděla, že je to zákon, a že se nedá nic dělat. Tu si člověk klade otázku, kdo zaplatil operaci paní presidentové. Kdo zaplatil výlohy, když se americký senátor léčil z epilství v té nejlepší nemocnici. Bylo již podáno několik návrhů na zavedení všeobecného pojištění, ale každý návrh vždy někde uváznul, neboť tato otázka asi pány senátory a kongresmany vůbec nezajímá. Vždyť v případě jejich nemoci se o ně již vláda postará! Je to smutná skutečnost, že chudí občané nejbohatší země světa se tolik musí bát nemoci z důvodu jak zaplatí lékařské a nemocniční výlohy? *Na chudých občanech se šetří, a americká vláda rozdává na* všechny strany biliony a to i Sovětům, kteří nás chtějí jednou pohřbíti. Jen komunistické země a zvláště Sovětský svaz dluží Americe přes 40 bilionů dolarů! To je dluh, který nebude nikdy splacen. Ve válce ve Vietnamu, která se nesměla vyhrát, ztratila Amerika nejen přes 50.000 mladých chlapců, ale též biliony dolarů, vydřených z poplatníků. Vše se nakonec stalo kořistí komunistů. Jen spočítejme ty biliony dolarů, které byly investovány v asijských a afrických zemích, kde dnes vládnou komunisté. A náš povedený státní sekretář Kissinger dále slibuje a rozdává bilionové částky státům, které jsou vysloveně proti Americe, a ve kterých vlastně vládne Moskva. Správně uvádí pan Novotný, že pracující Američané platí v přímých daních na lékařské a nemocniční ošetření. Proč jsou návrhy na toto všeobecné pojištění stále odmítány?

A proč píši tento článek, proč mě zajímá názor pana Novotného? Protože jsem vše sám na sobě prodělal a nyní to prožívám znovu v nemoci své manželky. Pro zajímavost uvádím i jeden případ. Přivezli mě do nemocnice v Tampě; žlučové kaménky byly v pohybu a kdo to prodělal ví, jaké jsou to strašné bolesti. Nechali mě ležeti na chodbě a napřed se museli zajistit, kdo to bude platit. Když se za mne náš klášter zaručil, tak teprve jsem byl přenesen na světnici a ošetřen. Ano, jsou různé nemocnice a různí lékaři. Jsou lékaři, kteří vidí v nemocném svého bližního, a věnují mu veškerou péči, nedbajíce vůbec zdali to bude moci zaplatit. A jsou též jiní, pro něž je pacient jen zdrojem příjmu. Vezměme třeba v úvahu případ mé manželky: v té prvé nemocnici byla přes tři týdny a za tu dobu nebyla zjištěna pravá příčina její nemoci. Jednou nám bylo řečeno, že jsou to žlučové kaménky, po druhé jen zánět žlučníku. Když jsme ji převezly do nemocnice Watson kliniky v Lakelandu, hned prvý den nám vyšetřující lékař řekl, že je nutná operace a druhý den, když otevřely její břišní dutinu, zjistila se rakovina. Musím říci, že tato nemocnice "Watson Clinic" je opravdu milosrdná ke svým pacientům. Sám jsem tam prodělal čtyři operace a vždy při *propouštění mě v kanceláři řekli, spláceti můžete dle vaší možností, známe váš sociální* případ. Naproti tomu, když jsem byl operován v nemocnici v Tampě, za provedení operace požadoval lékař chirurg 570 dolarů. Tutéž operaci jsem prodělal v nemocnici v Lakelandu a lékař dr. John mi počítal za svou úspěšnou práci jen 130 dolarů. Ano, jsou různí lékaři a různé nemocnice, jako všude při všem. Ovšem, hlavní otázkou je pro americké občany, aby americká vláda přestala vyhazovati biliony dolarů do nepřátelských zemí, aby se přestala starati o komunistickou prosperitu a starala se o své vlastní nemocné chudé občany, aby se nemuseli třásti strachy v případě onemocnění.

Pamatujme si dobře ty pány senátory a kongresmany, kteří jsou proti zákonu všeobecného pojištění a v listopadu jim dejme naším hlasovacím lístkem odpověď! Všichni demokraté **nejsou** pro nemocenské pojištění, a zase všichni republikáni nejsou proti němu. Je třeba vybírat **lidi** spíš než stranu.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím pro nás všechny důležitou úvahu. Prosím o modlit-

OTTO PEJSA,
proprietor

Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do

NEW
LITTLE BOHEMIA

OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE

American & Continental Cuisines

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623
Phones: 277-0872; 762-9537

Zavřeno v pondělí

Phone: 484-9798

PRAGUE SAUSAGE
& DELICATESSEN

Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry

6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402

Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

GRANÁTY
Z ČESKOSLOVENSKA

MACH Importers
3720 West 26th Str.

by za staré a nemocné, prosím o modlitby za moji nemocnou manželku, aby s odevzdaností do svaté vůle Boží prožila zbytek svého života bez bolestí. Všechny vás pozdravuji, Bůh vám všem žehnej. Dovolím si připojiti adresu, neb mnozí čtenáři mě píší, že dopis jim přišel zpět, neb adresa byla neúplná: Karel Pekárek, San Antonio Box 53, Florida 33576.

Váš Karel Pekárek

* * *

Milý pane Pekárek.

pozdravujeme Vaši trpělivou paní manželku, Vás i celou rodinu, a i když jsme také dávno přesvědčeni o nutnosti řešení problému nemocenského pojištění v USA, přesto je spravedlivé k tomu dodat toto:

Znám osobně mnohé případů, jak mezi Mexikány, černochy, Portorikánci tak i několik mezi našimi lidmi, kteří byli zcela bezplatně léčeni ve zdejší chicagské Cook County nemocnici — i když nebyli žebráky. — Na druhé straně mají zde některé průmyslové společnosti pro své zaměstnance tak úžasné nemocniční pojištění, že se o něm asi nezdá ani těm nejpokročilejším státům v Evropě se všeobecným nemocenským pojištěním.

A pokud běží o uzákonění *takového pojištění pro celou A*meriku, nezdá se nám zatím, že je to jen věcí zákonodárců té neb oné politické strany. Kongres i Senát jsou přece už po léta v rukou demokratů, a dosud nehly nikdy prstem. A jakmile přišli republikáni s nějakým rozumným návrhem na nemocenské pojištění, nedostal se nikdy ani na pořad jednání. Čertovo kopýtko bude tedy zakopáno asi někde jinde. Vedle zájmové sféry AMA (Americké lékařské komory) a úzce vyhraněných zájmů pojišťovacích společností, které až dosud bránily amer. Kongresu, aby zákon o všeobecném nemocenském pojištění odhlasoval, budou za tím vším i jiné důvody, o nichž se americkému voliči veřejně nerekne. Navíc to vše má co dělat s reformou osobních daní z výdělku a s jasným přáním obou amer. politických stran, aby ten zákon prosadila ona a nikoliv ta druhá. — Bylo by k tomu třeba připomenout ještě i mnoho dalšího, ale na to rubrika dopisů nestačí. Jednou však k uzákonění všeobecného nemocenského pojištění dojde i v USA! Nad ošetřením ve zdejším obrovském špitále "Cook County" ohrnují naši mnozí lidé nos. Je pravda, že je tam většina černochů, že obsluha vázne, ale v mnohých privátních nemocnicích nestojí také za mnoho. Pokud však běží o lékařskou péči, je velmi dobrá, protože se o nemocné starají universitní odborníci. Ti naši barevní to však zřejmě dosti často zneužívají, a tak je zdejší chicagská okresní mamutí nemocnice neustále na pokraji bankrotu. Inu, v Americe je vše trochu složitější!

Redakce

BERWYN, ILL.:

Vážená redakce H.N.,

byl bych Vám vděčen, kdybyste otiskli tento můj dopis.

President Ford mužně přiznal, že se nesprávně vyjádřil k otázce panování Sovětského svazu ve Východní Evropě.

Při schůzce v Bílém domě se zástupci etnických skupin Porobených národů president Ford prohlásil velmi důrazně, že se nevyjádřil jasně k otázce sovětského panování ve Východní Evropě. Uvedl tři body, kterými celou záležitost přivádí na správnou cestu:

Za prvé: národy Východní Evropy jsou bezesporu opanovány Sovětským svazem. Nebýti toho, že v těchto zemích je více jak 30 divisí sovětské armády, jistě by tyto země dávno získaly svobodu a samostatnost.

Za druhé: Spojené státy nikdy neuznaly a neuznají toho, že Sovětský svaz násilným zabráněním, politickým násilím či přímou okupací přinutil národy a země Střední a Východní Evropy, aby přijaly jeho politický systém diktatury proletariátu a neměly možnost se svobodně rozhodnout pro způsob, jakým chtějí skutečně žít.

Za třetí: lid Východní Evropy touží po svobodě. Třeba jsou jejich národy fysicky opanovány Sověty, jejich duše opanovány nejsou. Jejich touha po svobodě nikdy nebyla utlačena a nikdy utlačena nebude. A přijde doba, kdy stanou se opětně svobodnými.

Tímto uvedl svůj postoj k této otázce, postoj založený na jeho oddanosti k důstojnosti člověka a jeho nevyvlastnitelné právo na svobodu. Tento postoj hájil po celou dobu své veřejné práce. Kdokoli by se snažil přesvědčiti kohokoli, že je president Ford opačného smýšlení, zůmyslně snaží se zasívati nešvár a nespokojenost.

Dále pravil president Ford, že chybil ve svém původním výroku, že se nevyjádřil správně a chybu tu otevřeně a mužně přiznává. Avšak přehled jeho 30leté působnosti co člena kongresu, co místopresidenta a i jako presidenta jasně vykazuje, že jeho rekord mluví sám za sebe. Před rokem v červenci 1975 pravil: "Od prvního dne co jsem nastoupil veřejnou službu, bylo mou snahou podpořiti plně touhy po svobodě a samostatnosti lidu národů Východní Evropy, se kterými máme velmi úzké styky krevní a kulturní, každou správnou a mírnou cestou".

Toto vysvětlení a objasnění nás plně uspokojuje a přijímáme je ve stejném duchu, a se stejnou upřímností, se kterou bylo vysloveno.

Považujeme presidenta Forda za muže charakterního, zkušeného v otázkách mezinárodní politiky, kterému můžeme plně důvěřovat, že danému slovu dostojí.

Proto vřele doporučujeme volte presidenta Forda dne 2. listopadu.

Jim Krákora

ČESKOSLOVENSKÁ ŽENSKÁ NÁRODNÍ RADA V EXILU, CHICAGO

dovoluje si Vás a Vaše přátele srdečně zvát na

TANEČNÍ a SPOLEČENSKÝ VEČEREK

který se koná

V SOBOTU, 6. LISTOPADU 1976

o 8. hodině večerní

V SÁLE OLYMPIC

BUDOVY OLYMPIC

ČERMÁKOVA TŘÍDA, CICERO

Hudba ● Tanec ● Výborné občerstvení

Těšíme se na Vaši milou návštěvu

ZÁBAVNÍ A SPOLEČENSKÝ VÝBOR ČŽNR

Vstupné $3.50 včetně dávky

Nebýt tragických dohod na Jaltě a v Potsdamu za demokratických presidentů po 2. světové válce, nebylo by dnes Československo okupované Sověty. Naši doma svobodně hlasovat nemohou. Volte za ně!

HLASUJTE 2. LISTOPADU PRO

PRES. FORDA

A REPUBLIKÁNSKÉ KANDIDÁTY

Paid for and authorized by "Americans by Choice"

PRÁVĚ DOŠLA NOVÁ ZÁSOBA

Čerstvý **mák**, 1 lb. $1.59, poš. $2.80 — 3 lb. $4.77, poš. $6.70.

Kmín, 1 lb. $1.25, poš. $2.40 — 3 lb. $3.75, poš. $5.65.

Trhané krupky (Barley grits), 1 lb. 65¢ poš. nejméně 3 lb. $3.85.

Kroupy (celé), 1 lb. 40¢, poš. nejméně 3 lb. $3.10.

Pohanka, 1 lb. 70¢, poš. nejméně 3 lb. $4.00.

Proso (jáhly), 1 lb. 65¢, poš. nejméně 3 lb. $3.85.

Šafrán, balíček 50¢, poš. 65¢ — $1.00, poš. $1.15.

Vanilka, lusk 25¢, poštou nejméně 4 kusy za $1.25.

Badián mletý, balíček 50¢, poš. 65¢ — ¼ lb. $1.95, poš. $2.35.

Pernikový prášek, bal. 35¢, poš. nejméně 3 za $1.35.

Paprika a mnohé jiné kuchyňské koření — seznam zdarma.

Mariánské oplatky, plechovka $2.85, poš. $4.40.

Krabice jemných imp. **čokoládových bonbonů** v cenách: $2.45, poš. $3.95 — $4.50, poš. $6.05.

Švýcarské čokolády (tabulky), 10 rozdílných, kus 89¢, poš. nejméně 5 za $6.00. Levnější druh kus 59¢, poš nejméně 5 kusů za $4.50.

Čokoládové **"kafíčko"** s rumovou příchutí, 1 lb. $2.65, poš. $4.20 — 5 lb. $12.75, poš. $14.75.

Salonky (na vánoční stromek) v pestrém balení v krabici (více než 50 kusů), $2.59, poš. $4.15.

Kávové suchary různých chutí, balíček 49¢, poš. $1.25.

Mnoho a mnoho jiných dobrot a i k zavěšení na vánoční stromky.

TUZEX

Potravinové balíčky, beze cla nebo dárkové poukázky do Československa — vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. Seznam zdarma.

Čaje, byliny, kuchyňské potřeby atd. Křišťálové sklo keramika, obrazy, české a slovenské rekordy, panenky v krojích, vlněné šátky na hlavu, české psací stroje, knihy, slovníky a jiné. — Pište si o seznamy.

Vánoční blahopřání, anglické, české, slovenské a v mnohých jiných řečích ve výběru jako nikde jinde nenalezenete. — Anglická vánoční přání (X-mas assortments) od $1.00 výše ve velkém výběru.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER,

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

PRESIDENT GERALD FORD

SI ZASLUHUJE NAŠÍ DŮVĚRY

V letošním jubilejním roce 200leté americké svobody a nezávislosti připadá nám — americkému lidu — odpovědný úkol: 2. listopadu budeme volit své zástupce do kongresu, státních zákonodárců a *svého presidenta*.

Dvě stě let trvání svobodné a hospodářsky úspěšné Ameriky nás zavazuje k tomu, abychom volili dobře.

Říká-li se nám, že president Jerry FORD mluvil nejasně o vztahu Polska, Jugoslávie a Rumunska k Sovětskému svazu, nám, americkým Čechům a Slovákům je zase VELMI JASNÉ, že jeho protikandidát a kritik Jimmy Carter, svůj vlastní postoj — ani k nadvládě Moskvy nad Východní a Střední Evropou, ani k Sovětské rozpínavosti ve světě prostřednictvím mezinárodního kommunismu — americkému lidu dosud nikdy neobjasnil.

My, Američané ze Sověty okupovaného Československa z vlastní zkušenosti víme, že Spojené státy udrží Moskvu v "šachu" jen tehdy, — bude-li jejich obrana silná, — jejich ekonomie prosperující, jejich zahraniční politika k světovládným plánům komunistů neústupná, — věrná smlouvám NATO — a když bude nadále neuznávat sovětskou okupaci satelitních zemí.

Jen rozvážnou, prosperující a silnou Ameriku budou Sověti respektovat. Tím také bude účinně pomoženo satelitním národům pod nadvládou Moskvy.

V současné presidentské kampani Jimmy Carter nikdy jasně neřekl americkému lidu:

1. Hodlá-li pokračovat v nerozumném busováni převážení dětí, a jak chce prakticky vyřešit zlepšení výchovy a kázně ve veřejných školách:
2. Zamýšlí-li financovat slibované nemocenské pojištění jen daněmi pracujících poplatníků, a uzákoní-li též spravedlivou federální pomoc všem potřebným duchodcům, nemocným a opuštěným chudákům amerických velkoměst:
3. Postaráli se o reformu amerického soudnictví, která by vedla k nápravě dnešní bezuzdné zločinnosti:
4. Hodlá-li okleštit americkou tradiční svobodu názoru natolik, že nikdo z odpovědných činitelů se neodváží v budoucnu vyjádřit svůj vlastní názor ani v soukromé rozmluvě.

President Gerald FORD má na tyto naše americké problémy realistická řešení, o nichž je vždy ochoten debatovat. Za své spolupracovníky ve vládě si vybírá i schopné demokraty, běží-li o dobro Ameriky a blaho Američanů. Potřebuje mít však větší oporu a pomoc v kongresu.

My, Američané, českého a slovenského původu, kteří *víme, jak vážná je dnešní doba a do jak nejisté budoucnosti* jdeme, dáme v úterý, 2. listopadu svůj hlas presidentu FORDOVI, rozumnému a rozvážnému hospodáři, starostlivému otci rodiny a vytrvalému hledači spravedlivých řešení všech amerických problémů, a který zároveň dobře ví:

1. co dnešní Amerika potřebuje:
2. co je mezinárodní komunismus a jaké jsou jeho cíle:
3. co svět od Ameriky očekává.

Proto má president FORD naši důvěru a každý rozvážný Američan jej bude volit.

Paid for and authorized by American-Czechoslovak Republican Assoc. of Illinois.

JAK VOLIT?

Když nebyla svoboda ve staré vlasti, našli jsme ji v USA a s ní i příležitost k nové existenci. Vzali jsme práci jaká byla, spláceli dluh za cestu, učili se nové řeči, často se i přizpůsobili novému zaměstnání. Welfare byl jen pro práce neschopné nešťastníky. Vybudovali jsme si v americké svobodě nové domovy, poslali své děti do škol a bydlíme ve spořádaných čtvrtích měst i obcí.

Nikdy nás nenapadlo dovolávat se práv "zanedbaných menšin", jichž někteří příslušníci častěji hledají podporu nezaměstnanosti a welfare, nežli opravdu práci. Mnozí nevedou své děti k povinnostem a k práci, čímž ohrožují ulice zločinnosti. Hloubka morálního rozkladu za minulých 15 let nás plní obavami. Za ten nemůže president, ale organizovaná liberální levice, která se svým vlivem dostala do novin a do televize.

Zašli jsme tak daleko, že presidentský kandidát za demokraty už ani neodsuzuje tento způsob života, pardonuje desertéry, "chápe" potřebu mladých k morální nevázanosti a slibuje "hory-doly" všem bez ohledu na realitu hospodářství. Na první pohled to zní ironicky, že my přistěhovalci z ČSR nebo z východní Evropy vůbec a naše druhá i třetí generace — se musíme dovolávat zachovávání principů, na kterých byly USA, naše nová vlast, před 200 lety založeny. Co jiného je Amerika, než směs přistěhovalců? Máme osobní zkušenosti v tom, že jsme prožili morální i hmotný úpadek zemí, které propadly socialistickému experimentování, jaké chtějí mermomocí zavádět američtí liberálové v USA, když v jiných zemích by se ho rádi zbavili. Ekonomické a ostatní problémy dneška, se musí rozvážně a opatrně řešit; ne slibovat a riskovat.

Máme zkušenosti různého politického útlaku ve východní Evropě. Jakou naději dává Mr. Carter těmto zemím? Nedávno prohlásil, že kdyby po Titově smrti Sovětský svaz napadl Jugoslávii, on že by to považoval za pouhou vnitřní záležitost Jugoslávie, která neohrožuje bezpečnost USA.

Přátelé, víme dobře, že Amerika nebude riskovat světovou atomovou válku pro kteroukoliv východoevropskou zemi, ale už předem dávat volnou ruku nepřiteli, aby si klidně mohl opakovat invazi Československa i v Jugoslávii, to svědčí o velmi omezeném politickém rozhledu upovídaného pana kandidáta Cartra.

Pomozte proto odvrátit pohromu, burcujte proti volební apatii, protože ti druzí přitáhnou "pětkou" každého k volbám. Prosíme, zavolejte každý aspoň 30 lidí, a když budete 2. listopadu odevzdávat svůj hlas pro výběr člověka do — zatím stále ještě nejmocnějšího úřadu světa — presidenta Spojených států — dejte jej — za daných okolností tomu zkušenějšímu, opatrnějšímu a poctivému. Nemyslete si, že pan Carter udělá něco s nemocenským pojištěním jen proto, že to tak hlasitě a při tom velmi neurčitě slibuje. President Ford má na tuto nutnou a potřebnou věc — zvláště pro staré lidi — velmi dobrý, spravedlivý a realistický návrh. Demokratický kongres mu jej však nechce odhlasovat, protože nechce dovolit, aby měl za to "kredit" republikánský president, zatímco by měli v dnešní těžké době být všichni v kongresu nejprve Američany a nikoliv příslušníky té či oné strany.

V úterý při letošních důležitých volbách pamatujte jak na budoucnost svých dětí tak i na naše drahé doma, kteří v nás skládají naději na budování silné Ameriky, aby mohli mít záruku, že Moskva bude zdrženlivější a dovolí jim nakonec větší svobodu. Nebojte se, že pan Kissinger je neodstranitelný. Vše záleží na kongresní a senátní podpoře zvoleného presidenta. Jděte proto volit a volte dobře!

Děkujeme vám ve jménu nové i staré vlasti. Plňte svoji povinnost!

American Czechoslovak Republican Association of Illinois

"Všechno je jinak."
Rabbi Loevy

VOLBA JE JASNÁ.
aneb
VYBRAT SI JE LEHKÉ

V. Folke:

Jednou z velmi sympatických kvalit života na Západě je princip volného výběru. Tento hřejivý fenomén je domovem výlučně v zemích, které si dosud uchovávají anachronický přepych naší doby — svobodu. Vztahuje se prakticky ke všem věcem i jevům každodenního života, ať se jedná o koupi auta, knihy nebo volbu presidenta. Pro jedince odkojeného uniformitou života v socialistické výstavbě se stává na př. koupě prvního automobilu v Americe šokujícím zážitkem, horečnatým dilematem. V socialistické vlasti po pěti letech trpělivého čekání na "technický zázrak" vzešlý z výrobních prostředků vlastněných všim pracujícím lidem, jednoho dne — na základě úřední výzvy se šťastný čekatel dostavil do Mototechny n.p. a ježto bylo úterý, byla k mání jen tmavě modrá "embéčka". Náš zákazník toužil po oslnivě bílém, ale v dané situaci dal přednost "modré čtyřkolové realitě" před dalším čekáním a nejistotou.

Při jiné příležitosti si občan *lidové demokratické vlasti* jednoho rána přečetl na první stránce **RUPRu**, že novým dělnickým presidentem se stal soudruh tenaten. Jindy se dostavil (případně byl dostaven) sváteěně oděn do místnosti vyzdobené červenou hovězí krve a exteriéry povědomých funkcionářu. Obdržel jednu jedinou kandidátku s jedinečnými kandidáty jediné strany a to poslušně vhodil do jediné urny. To bylo o slavnostním dnu "voleb".

Zdá se, že určitému lidskému druhu tento zjednodušený a v jistém směru daleko pohodlnější systém, zbavený výběru, vyhovuje. Živými doklady toho jsou naši soukmenovci, kteří se po nějakém čase života na svobodě pokorně vrátili do zajetí.

My, kteří jsme po dvacetileté zkušenosti odmítli výhody života v kleci, byť se zajištěnou záchovnou dávkou potravin, s ústavně zaručeným právem na práci (doly, hutě, stavebnictví), s bezplatnou lékařskou péčí a pod., stáváme se v těchto dnech svědky závěru presidentské volební kampaně. Je to pro nás zkušenost zcela nová. Prožíváme ji snad také proto s daleko větší intenzitou, že jako noví občané země svého nového domova máme právo vyjádřit svou vůli, manifestovat své politické přesvědčení v nadcházejících volbách.

Výsadou a do jisté míry útěchou toho, kdo už jednou (nebo dokonce víckrát) dostal pořádně "na kožich", je právo nazývat se zkušeným. Přišli jsme ze země, která prošla za našeho života řadou tak obrovských politických pohrom, že máme plné právo považovat se za "zkušené". Je to však právo tvrdě získané a navíc nás do značné míry zavazuje. Je naší povinností vynaložit veškeré úsilí, abychom pomáhali podobným katastrofám předcházet. Probouzejme své naivní a netečné "fellow-Americans" z jejich přesycené lhostejnosti, nepřestávejme jim stavět před oči doklady o šílenství a neschopnosti komunistického systému, zdůrazňujme, že dnes mají příliš mnoho, co zítra mohou snadno ztratit.

Není to ovšem snadný úkol. Při nesmírném vlivu místních sdělovacích prostředků, které jsou masovým zdrojem liberálně-levicové indoktrinace po celá léta, je to úsilí značně donkichotské. Opět se vnucuje srovnání s domovem. Tam lidé zásadně odmítali vše, co jim předkládal komunisty ovládaný tisk, rozhlas, televize. Tato obranná nedůvěra zacházela tak daleko, že většina byla přesvědčena o pravém opaku toho, co se jí snažily oficiální *zdroje informací prodat*.

V Americe je situace dnes zcela opačná. Lidé zpohodlněli natolik, že se neobtěžují s utvářením vlastních názorů nebo závěrů; přijímají je za své od zručných manipulátoru, profesionálních "inženýrů lidských duší", za jejichž výkony by se často nemusel stydět ani nebožtík Pepa Stalin. Jestli je něco dobré nebo špatné, to Američanům spolehlivě odhadnou pánové Harris, Gallup a jiní.

Teď však už konečně k volbám samotným a jaké v nich zaujmout stanovisko jako politický exulant ze země, která ztratila svou svobodu dvakrát za jedinou lidskou generaci. V podstatě se nám nabízí výběr dvou hlavních politických stran. Pro toho, kdo pozorněji sleduje různá vystoupení demokratické členky Kongresu Belly Abzug nebo její soudružky Elizabeth Holzmann, není obtížné nalézt mnoho společných znaku s funkcionářkami kompartaje, vysledovat shodnou frazeologii, zaváněnící bolševickou hantýrkou. Slova "lid, světový mír, pokrok, moc do rukou lidu" atd. se objevují v jejich slovníku stejně často, jako v projevech Angely Davisové. V roce 1972 Demokratická strana nabídla této zemi ve vší vážnosti jako svého kandidáta pro nejvyšší úřad — senátora McGoverna. Zmíněný uchazeč o úřad presidenta slíbil svým voličům, že vyhraje-li volby, podnikne cestu do Hanoje, kde na kolenou poprosí Ho Či Minovy nástupce o propuštění "našich chlapců", válečných zajatců. Lze si stěží představit důstojnější triumfální pochod pro presidenta Spojených států. Mějme na paměti, že tento výkvět Demokratické strany byl nabídnut k ozdobě Bílého domu.

Připočteme-li známá stanoviska senátorů Fulbrighta, Mansfielda a řady dalších, jejichž jména raději neuvedeme, abychom neupadli v podezření z antisemitismu, pak nutně dospějeme k závěru, že tato strana nám nenabízí dostatečně lákavé typy pro "spříznění volbou", řečeno s Goethem.

Je pak už zbytečné analyzovat vlastnosti guvernéra Cartera a nemusí nám záležet na tom, kolik má různých hledisek na jeden problém, jak štědré jsou jeho nereálné sliby. Nejtvrdší hrozbou Carterova vítězství je zcela jednoznačné nebezpečí vlády jediné partaje. Demokraty kontrolovaný Kongres i Senát, by v případě Carterova zvolení získaly neomezenou moc v realizování svých demagogických projektu ve sféře sociální a hospodářské politiky; stejně tak by nikdo nemohl zabránit politice izolacionismu, k níž demokratické vedení inklinuje.

Tím se nám tedy celé volební dilema silně zjednodušilo a všimněme si teď trochu té nákladné podívané, které se říká volební kampaň. Kandidáti jsou inzerováni, vystavováni a vychvalováni stejně jako jiné předměty svobodného byznysu. Za velikou vymoženost živé demokracie se pokládají "presidentské debaty". Pro nás, kteří jsme byli zvyklí po léta jen schvalovat, přijímat bez možnosti výběru "moudrá rozhodnutí" jediné partaje, je neobvyklým zážitkem vidět presidenta nejmocnější země světa v roli zkoušeného studenta, stejně jako náhodně vybraného novináře v úloze přísného examinátora. Byli jsme očitými svědky republikánské konvence a mnozí z nás si z ní odnesli pocit zklamání. Nabyli jsme přesvědčení, že nebyl vybrán ten lepší, schopnější z obou kandidátů. Rozhodl prostý počet hlasů, nikoli naše přání nebo emoce.

Pro ty voliče, kteří a priori nevyloučili jednoho z kandidátů na základě jeho partajní příslušnosti, je volba značně obtížnější. Je to poněkud zvláštní druh výběru, když měřítkem kvality nejsou kandidátova mimořádná chápavost, pronikavý pohled do složitých vztahů současného světa, schopnost zaujímat morálně zdravá stanoviska, ale spíše míra nesmyslů nebo trapnost jednotlivých "faux pas", jichž se ten který z adeptů presidentství během kampaně dopustí.

Prohlásil-li president Ford Polsko a Rumunsko za nezávislé země, neovládnuté Sověty, pak se jeho situace u voličů může silně vylepšit tím, když guvernér Carter prohlásí Idi Amina nebo Yasira Arafata za největšího žijícího humanistu. Faktorů, které mohou s konečnou platností rozhodnout o výsledku voleb je téměř bezpočet a stávají se obvykle nepostižitelným překvapením.

Předpovědi a nejrůznější druhy průzkumů napovídají, že volební vítězství bude tentokrát rozhodnuto velmi těsnou většinou hlasu. Pokud by došlo k té horší alternativě a president Ford ve volbách prohrál, byl by to zejmé důsledek několika základních omylu a taktických chyb, jichž se během kampaně i před ní, dopustil.

Jednou z nich bylo odmítnutí Solženicyna v Bílém domě na základě řady průhledných výmluv. Patrick Buchanan v článku, jímž reagoval na tuto trapnou záležitost, doporučil presidentovi, aby se řídil svým zdravým rozumem a dal se vést svými přirozenými instinkty spíše, než návody svých poradců. Bylo totiž zřejmé, že v pozadí ostudného odmítnutí Solženicyna stála "šedá eminence" — Henry Mojsejevič. Není též vyloučeno, že presidentova absurdní tvrzení, týkající se států za "železnou oponou" byla inspirována ovzduším "Sonnenfeldtovy doktríny". Při tom se vnucuje pikantní otázka, do jaké míry může president prosazovat svou vlastní vůli a uplatňovat své osobní názory.

Ať je odpověď jakákoliv, druhého listopadu půjdu odevzdat svůj hlas pro Jerryho Forda. Ve volební místnosti kde místo záplavy hovězí červeně mne uvítá půvabná pestrá vlajka, která pro mě bylo povzbuzujícím symbolem svobody v dobách nejtemnějších, tam nejspíše trochu zcestnělým. Připomenu si zmíněná oznámení v Rudém právu vybavím si v duchu tu jedinou kandidátku s výčtem těch nejohavnějších kreatur, před očima mu zadefiluje hejno tmavě modrých embéček.

Znovu, nevím již po kolikáté, si s úlevou řeknu: *zaplať Buh za tuto svobodnou, pohostinnou a štědrou zemi*, se všemi jejími nedostatky, včetně Jerryho Forda.

Kašpárkovo loutkové divadélko

Další představení podzimní sezony v sobotu 30. října 1976 v budově Olympic. Začátek ve 4 hod. odp.

Má poklonka, nazdárek, klaní se vám Kašpárek.

ODBOČKA "28. ŘÍJEN"
Československé národní rady americké

srdečně zve na

FILMOVÝ VEČER

v pátek, 5. listopadu 1976, v 7:15 hod. večer.
v hořejší síni
spořitelny Lincoln Federal Savings,
6655 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

PROGRAM:

Zahájení a přivítání členstva a hostí: předseda odb. Emanuel Lát

Úvodní slovo k filmu "ALEKSANDER SOLZHENITSYN — THE VOICE OF FREEDOM": místopředseda ČSNRA profesor dr. František Schwarzenberg.

Barevný, anglickým překladem vybavený film, zvečňující mohutné živým obrazem a slovem památný projev nositele Nobelovy ceny míru, k představitelům ústředí amer. odborového hnutí AFL-CIO ve Washingtonu, D.C., 30. června 1975.

"Obraz Solženicyna" — výňatek z článku exulanta — profesora dr. Libora Bromat přednese s. Věra Rokníčková.

Miroslav Mejzr, pokladník ČSNRA, promítne svůj barevný film o cestě západní Evropou a o zájezdu na IV. slet Čs. sokolstva v zahraničí v Curychu 1970, s doprovodným slovem starosty Čs. sokolstva v zahraničí dr. Antonína Hřebíka.

Těšíme se na vaši — tentokráte keř hojnou účast a prosíme, abyste i svým přátelům tlumočili srdečné pozvání na tento jistě jedinečně zajímavý filmový večer!

Prosíme pokud možno o dochvilnost!

ZA ODBOČKU "28. ŘÍJEN" ČSNRA:

Emanuel Lát, *t.č. předseda*
Maruška Kalkusová, *t.č. jednatelka*

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
1109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GC-4-9633

● PRODÁM

na FLORIDĚ —

4-bytový dům — 8 roků starý — v Miami, blízko moře. Jeden byt je dvoupokojový; dvě koupelny, moderní kuchyně, velká jídelna a veranda. Tři byty jsou jednopokojové s jednou koupelnou; kuchyně a jídelna, krásná dvojitá zahrada a parkoviště pro 8 vozu. Cena 81 tisíc dolarů. Půjčka je 15 tisíc $ na 6%. Nájemníci splácí úrok. Píšte: I. Sterbinska, 330 N.E. 119 Ter., North Miami, Fla. 33161.

SPORT

Začala kvalifikace mistrovství světa 1978 v kopané

ČESKOSLOVENSKO—SKOTSKO 2:0

Vyprodaný stadión Sparty na Letné byl svědkem nesmírně tvrdého boje a velkého odhodlání čs. reprezentantů. Už v osmé minutě byl zraněn pronikající Gögh po ošklivém faulu McQueena. Vyměnil ho nezkušený Kozák z Lok. Košice, ale přece jen mu ostřílenost i tvrdost chybějí. Skotská tvrdost ovšem platila i na Masného, Petráše a Panenku. V té době dostali Skotové od italského rozhodčího Michelottiho tři žluté karty. Těsně před koncem prvého poločasu vyprovokoval Gray strkání bez míče s kapitánem čs. mužstva Ondrušem. Hlavní rozhodčí to sice neviděl, ale informoval ho pomezní. Pro klid na hřišti rozhodčí oba hráče vyloučil. Po přestávce čs. hráči měli velký nástup a podařilo se jim během tří minut vstřelit dvě krásné branky. V 47. minutě Kozák vybojoval roh, po jeho zahrání Nehoda nastřelil brankáře, míč se odrazil k Panenkovi na hranici trestného území a jeho bomba pod břevno *znamenala gól a vedení 1:0. V 48. minutě Dobiáš odcentroval, Petráš se vrhl rybičkou po míči a hlavou zvýšil na 2:0.* Po dvou brankách konečně čs. hráči rozehráli svou obvyklou hru, která jim vynesla už ve čtyřiadvaceti střetnutích za sebou neporazitelnost. Dvacet pět minut před koncem byl připraven slávista Fr. Veselý vystřídat Petráše, ale pár vteřin před výměnou se zranil Čapkovič (třísla) a musel být vystřídán Jurkemikem, aby byl alespoň jeden střední obránce na hřišti. Čs. tým měl ještě další brankové příležitosti, ale gól už nedal.

Sestava Československa: Vencel — Biroš, Ondruš, Čapkovič (68. min. Jurkemik), Gögh (14. min. Kozák) — Dobiáš, Poliák, Panenka — Masný, Petrák, Nehoda. Trenér Ježek. Utkání sledovalo 35 tisíc diváků.

Československo je v sedmé kvalifikační skupině MS 1978 a další zápasy se budou hrát v těchto termínech:

17. listopadu 1976:
Skotsko—Wales;
30. března 1977:
Wales—Československo;
21. září 1977:
Skotsko—Československo;
12. srpna 1977:
Wales—Skotsko;
16. listopadu 1977:
Československo—Wales.

★

Kvalifikace prvního mistrovství Evropy hráčů do 21 let

Československo—Skotsko 0:0

Utkání se hrálo na stadiónu Škody Plzeň. Čs. tým měl zejména ve druhém poločase značnou převahu, ale nedokázal ji korunovat gólem.

Sestava: Mačák — Fiala, Novák, Prokeš, Duda — Hudec, P. Herda, Farkaš — Gašparík, Pokluda, Nemec (od 59. min. Pelc). Trenéři Škripko a Buzek. V hledišti bylo 6 tisíc diváků, rozhodčí Latzin z Rakouska.

POK

★

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

8. kolo —

SPARTA—FRÝDEK-MÍSTEK 0:1

Branka: V 50. min. Marchevský bystře unikl po křídle, utekl spartanské obraně, přihrál Mrázkovi a jeho opakovaná střela skončila v síti. Sparta prohrála především proto, že její hra byla stále stejná, stereotypní, nenašel se nikdo, kdo by dovedl překvapit akcí, sólem. Frýdek-Místek vyhrál na hřišti soupeře proto, že vycházel z dokonale zajištěné obrany, v útoku čekal na svou příležitost a rychlými útoky si vytvářel šance.

OSTRAVA—SLAVIA 1:1

Branky: Ve 20. min. výborně po pravé straně unikl slávista Pauřík, pěkně zacentroval a Segmüller hlavou překonal z malého vápna brankáře Michalika. Za Ostravu zahrával Slaný rohový kop, na levé straně se dostal k míči Rygel a jeho bomba se odrazila od pravé tyče do sítě. Slavia byla k vítězství blíže, když měla dvě velké šance, ale Michalík vždy bravurně zachránil. Ostrava má velkou marodku a chybějí ji hráči do středu pole.

BOHEMIANS—PLZEŇ 1:0

Branka: Vokáč vybojoval míč na polovině Plzně, uvolnil Kvačkaje, jeho centr dal hlavičkou do sítě Plzně Mastník. Domácí hráči vyhráli po zásluze a byli po celý zápas lepším týmem, Plzeň zachránil od větší pohromy brankář Čaloun.

INTER—DUKLA 2:2

Branky: Jurkemikova tvrdá střela znamenala pro Inter vedení a skóre zvýšil na 2:0 Mráz po úniku Petráše. Za Duklu snížil Štmbacher hlavou z centru Rotta. Dvořákova hlavička míč skončil téměř na brankové čáře a v chumlu jej doklepl Macela a bylo vyrovnáno. Utkání se hrálo ve vynikajícím tempu po celých devadesát minut a fotbal to byl pro labužníky.

TRNAVA—LOK. KOŠICE 1:0

Branka: Ve skrumáži se nejlépe orientoval Martiňák a zblízka skóroval. Oboustranně to byla dobrá kopaná, ale málo se střílelo. Trnava hrála bez Kabát a Adamce, který zasedl na lavičku v roli asistenta trenéra.

TRENČÍN—TEPLICE 3:1

Branky: První gól vstřelil teplický Krumich, který asi z 25 metrů šikmou přízemní střelou překvapil brankáře Trenčína Machače. Potom už dávali góly domácí hráči, nejdříve unikl Ančic a Řádek zblízka vyrovnal na 1:1. Ve druhém poločase přidal dva góly Kovacs. Teplický brankář Sedláček ještě kryl penaltu.

VSS KOŠICE—BRNO 4:1

Branky: Z akce Polláka — Gallis dal vedoucí gól za VSS Štafura. Kroupa vypracoval výbornou šanci, Kotásek už jen dorazil a bylo vyrovnáno. Po Borošově přihrávce Lipnický do levého horního rohu branky — 2:1. Gallis po chybě brankáře Brna Hrona zvýšil na 3:1. Juhasz vystihl nedorozuměni hráčů Brna, poslal míč na branky a Gallis ho dopravil naposledy do sítě hostí. Hráči Košic museli vyhrát, jinak byli na posledním místě v lize. Výborně jim zahrál reprezentant Pollák a probudil se bývalý střelec ligy Gallis.

ŽILINA—SLOVAN

Čs. fotbalové předsednictvo rozhodlo na žádost Slovanu Bratislava odložit toto utkání, neboť v zápase se Skotskem se zranil Gögh, Čapkovič a Ondruš.

Tabulka po 8. kole

	skóre	body
1. Dukla Praha	17:11	12
2. Int. Bratislava	18: 8	11
3. Trenčín	13: 7	11
4. Slavia Praha	12: 6	9
5. Slo. Bratislava	12: 8	9
6. Brno	13:11	9
7. Žilina	10: 8	8
8. Lok. Košice	10:10	8
9. Teplice	13:14	8
10. Ostrava	9: 9	7
11. Sparta	9:11	7
12. Bohem. Praha	7:10	6
13. VSS Košice	13:20	6
14. Plzeň	6:11	6
15. Trnava	6:17	5
16. Frýdek-Místek	6:13	4

II. liga kopané
V ČESKOSLOVENSKU

Vítkovice—Jablonec 1:1
Branky: Šreiner — Šedivý.

Třinec—Vlašim 2:0
Branky: Bielý, Hruška.

Kladno—RH Bratislava 0:1
Branka: Pukalovič.

Nitra—Prešov 1:1
Branky: Tóth — Sobota.

Bohumín—Bardejov 4:0
Branky: Kramář 3, Bruckner.

Příbram—Děčín 3:0
Branky: Konvalinka 2, Nachtman z penalty.

Michalovce—Pov. Bystrica 1:2
Branky: Sztanko — Sýkora, Juska.

Martinec—Du. B. Bystrica 1:1
Branky: Gerhát — Jacko.

První tři týmy v tabulce po 9. kole:

1. Prešov	23:7	15
2. Duk. B. Bystrica	14:4	13
3. Jablonec	16:6	13

POK

★

I. LIGA HOKEJE
V ČESKOSLOVENSKU

7. kolo —

SPARTA—VÍTKOVICE 5:0

Branky: Kalivoda, Zajíček, Šíma, Honc, Škaloud. Zápas rozhodli brankáři, když hra byla jinak vyrovnaná. Sparta vděčí za čisté konto jen Holečkovi, který chytal s naprostou jistotou. V brance Vítkovic se střídal Podešva s Brožem, ale obdržené góly padají na jejich vrub.

JIHLAVA—KLADNO 6:4

Branky: Jar. Holík 2, Havlíček, Veith, Černík. Výborný — Nový 2, Vysušil, Kaberle. Celé utkání mělo vysokou úroveň, když oba celky bojovaly s maximálním nasazením všech sil. Jihlava si vítězství vydřela proti výbornému soupeři, když stále vedla, zatímco Kladenští pouze skóre dotahovali.

PLZEŇ—PARDUBICE 3:7

Branky: Kajkl 2, Otte — Jiří Novák 4, Neš'ák, Boh. Šťastný, Bulis. Plzeň nedokázala proměnit brankové šance a hlavně neudržela reprezentační trojku Martinec, Novák, Šťastný. Pardubice dokázaly vytěžit z minima maximum, střelecky se výborně dařilo Novákovi.

Č. BUDĚJOVICE—LITVÍNOV 3:1

Branky: Lála, Horešovský, Pražák — Machulda. Oba soupeři hráli se stoprocentně zajištěnými obranami. Vítězství strhli na svou stranu Jihočeši až v závěrečných minutách, když se jim podařilo vstřelit dva rozhodující góly.

BRATISLAVA—BRNO 3:3

Branky: Roháčik, bratři M. a P. Šťastní — Machač, Číhal, Chocholatý. Bratislava vedla v prvé třetině 3:1 a zdálo se, že konečně zvítězí před domácím hledištěm. Brněnský trenér Jiřík svým hráčům v kabině domluvil a výsledek toho bylo vyrovnání. Třetí třetina skončila bez branek.

KOŠICE—GOTTWALDOV 5:2

Branky: V. Lukáč 2, Kolláth, Onofrej, Štěrbák — Veselý 2. Vyhrál zcela po právu vyzrálejší a ucelenější tým domácích.

8. kolo —

KLADNO—SPARTA 5:2

Branky: Nový 2, Ed. Novák, Nedvěd, Bauer — Richter, Pavlík. Hokej to byl vzrušující a napínavý. Kladno vyhrálo zaslouženě, protože bylo dvě a půl třetiny lepším mužstvem. Vynikající byl opět král střelců s 12 góly Nový a Pospíšil.

PARDUBICE—Č. BUDĚJOVICE 4:4

Branky: Kod'ousek, Paleček, Pecivál, Bulis — Horešovský, Dvořák, Pouzar, Klabouch. Už v osmé minutě hosté z Č. Budějovic vyhrávali 3:0, ale nakonec se podařilo zlepšenou hrou Pardubicím uhrát remízu.

BRNO—LITVÍNOV 8:3

Branky: Čada 2, Nekola 2, Černý, Pořízek, Machač, Mráz — Tarant 2, Opačitý. První třetina patřila Litvínovu, kterou vyhrál 2:0, ve druhé dalo Brno tři góly a v poslední už se plně prosadili domácí.

GOTTWALDOV—PLZEŇ 4:10

Branky: Čech 2, Balun, Veselý — Vrabec 3, Huml 3, Eberman 2, Klapáč, Kraft. Nováček ligy Gottwaldov má největší nedostatek v proměňování vytvořených brankových příležitostí. Hosté z Plzně se představili jako velmi produktivní celek a místy měli drtivou převahu.

BRATISLAVA—JIHLAVA 0:3

Branky: Havlíček, Augusta, Černík. Jihlava vyhrála zcela zaslouženě s nulou, neboť má ve svém středu velké hráče a jako celek je též výborná. Bratislava stále zůstává na svém ledě bez vítězství.

VÍTKOVICE—KOŠICE 3:4

Branky: Kuřidým, Dvořák, Holáň — Filipovič, Čapek, Brunclík, J. Lukáč. Hosté přijeli do Vítkovic pro bod a nakonec si šťastně odvezli dva. Domácí tak smůlovitě ztratili zápas, jejich závěrečná power-

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-1177
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.
MINARIK'S BAKERY
Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes
5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854
Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

play už na výsledku nic nezměnila.

Tabulka po 8. kole

	skóre	body
1. Jihlava	34:19	14
2. Plzeň	44:33	12
3. Sparta	28:19	10
4. Kladno	35:29	10
5.—6. Brno	33:28	9
5.—6. Košice	33:28	9
7. Pardubice	33:24	8
8. Vítkovice	24:24	8
9. Č. Budějovice	23:25	8
10. Bratislava	19:25	7
11. Litvínov	15:41	1
12. Gottwaldov	18:44	0

★

Pohárová kopaná v Evropě

2. kolo —

PMEZ
(Pohár mistrů evropských zemí)

BANÍK OSTRAVA—BAYERN MNICHOV 2:1

Branky: Lorenz, Lička — Müller.

POHÁR UEFA

SLOVAN BRATISLAVA—QUEEN PARK RANGERS 3:3

Branky: Novotný, Haraslin, Ondruš — Bowles 2, Gives.

K těmto zápasům se vrátíme v příštím čísle H.N.

★ POK

Náš sportovní zpravodaj
PETR HORÁK
hlásí:

CO DĚLAJÍ DNES?

Rudá československá totalita přivodila už dvě emigrační vlny — poúnorovou a posrpnovou — a řadu útěků za hranice v mezidobí... V cizině dnes žije v důsledku toho i spousta předních čs. sportovců, o nichž čs. tisk mlčí. Připomeňme si alespoň několik slavných jmen: lední hokejisté Maleček, Vladimír, Oldřich a Jaromír Zábrodští, dr. Sláma, Suchopárek, Matouš, Kobranov, Rozíňák, Pokorný, Pospíšil, Hejma, Nedomanský, Farda, Čapla, Nepomucký, Křen, Vacátko, Slezák, Guryča, Lang, Tůma, Petrnoušek, Marek, Hejtmánek a Olejník; tenisté Drobný, Černík, Schoenborn, Holeček, Koudelka, Kanderál a Navrátilová; krasobruslaři Vrzáňová, Nekolová, Náchodská, Tůmová, Mrázková a sourozenci Jelínkovi; fotbalisté Dolejší, Kadraba, Scherer, Horváth, Nepomucký, Sobotka, Vycpálek, Kubala, Kaiml, Šubrt, Hinduliak, Korostelev a Roeder; cyklisté Rozvoda, Fouček a Volf; motoristé Juhan a Mrázek; lyžařka Ledvinková-Hlavatá; lehčí atleti Vomáčka, Hausenblas a Svoboda; šachisté Pachman a Kaválek; tabletenisté Hejmová a Márinko; gymnastá manželé Kubíčkovi, veslař Krátký; pozemní hokejista Kučera; basketbalista Tiso; lukostřelec Hadaš; šermíř Čivrný a další... Někteří z nich, jako cyklista Fouček, fotbalista Šubrt, nebo lehký atlet Svoboda už zemřeli. Jiní úspěšně reprezentují své nové země — například tenista Kanderál Švýcarsko, šachista Pachman Německou spolkovou republiku, nebo lyžařka Hlavatá a šachista Kaválek Spojené státy. Někteří mají úspěšné následovníky v dětech: — za San Marino startuje vynikající sjezdařka Matoušová, za Švédsko hraje tenis mladý Jan Zábrodský, a motoristé znají jméno Frankie Juhan. Řada čs. emigrantů se stala úspěšnými trenéry: Vladimír Zábrodský ve Švédsku; Pokorný, Hejtmánek, Olejník, Čapla a Kubíčkovi v Německé spolkové republice; Kubala ve Španělsku; Schoenborn v Rakousku; Vycpálek v Itálii; řadu žáků našli Maleček a Holeček ve Spojených státech. O osudech některých z nich si povíme na stránkách Hlasu Národa, v příštím čísle, například o bývalém předním čs. tenisovém reprezentantovi, Milanu Holečkovi.

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 10. října hrála rezerva Sparty na Hanson s rezervou Maroons a ve čtvrtek 14. října v 7 hodin večer za umělého osvětlení na Hanson stadiónu se utkaly první týmy.

Maroons—Sparta 3:2
(rezervy)

Sparta se ujala vedení už ve 3. minutě, když Cribari se probil obranou a jeho střela skončila v síti soupeře. Maroons vyrovnaly na začátku druhého poločasu a ujaly se vedení 2:1 po chybě Spart'ana Bricksiho. Tentýž hráč svoji chybu napravil, když skóre vyrovnal na 2:2. Pět minut před koncem zápasu dali domácí hráči vítěznou branku. Sparta měla mnoho vyložených brankových šancí a bylo opravdu trestuhodné co dokázal spálit zejména Maňásek a Cribari. Říká se, že porážka s lepším soupeřem nebolí, ale prohrát vlastní vinnou je kruté. Nehráli z různých důvodů Vlčanský, Gajda, Králík, Vašek Příkazský, Kuraitis a Soldato. Manažér rezervy Kop měl k dispozici tyto hráče: Pospíšil, Pleticha, Bartůněk, Okcinaciase, Enright, Josef Příkazský, Vymyslický, Vyhnal, Minařík, Lamon, Brickse, Maňásek, Cribari, Dakouris a Murphy.

MAROONS—SPARTA 4:0

První poločas chytal Pospíšil a dostal jeden gól, ve druhém ho vystřídal Stasiewicz a ten obdržel tři branky. První jmenovaný podal výborný výkon, zato Stasiewicz chytal ve velkém útlumu a byl k nepoznání. Jinak průběh hry po celý zápas jasně diktovali hráči Maroons. Jedinou brankovou příležitost měl Maňásek, ale opět ji zmařil, jako před několika dni za rezervu. Ve Sparté vázla kombinace a nebylo hráče ve středu pole, který by tvořil hru. Dobré momenty měl v útoku pouze Vlčanský. Manažér prvního týmu Jarda Fajkus měl tyto hráče: Pospíšila, Stasiewicze, Vaška Příkazského, Siorase, Lamona, Enrighta, Cribariho, Grahama, Bricksiho, Minařika, Maňáska, Vlčanského a Dakourise.

V neděli 24. října se hrálo předposlední kolo podzimní části Major Division na Morton West, kde Sparta hostila tým Lightning (Poláci).

Sparta—Lightning 7:1
(rezervy)

Spart'anská rezerva podala dobrý výkon a svého soupeře přímo převálcovala. Přitom mohl být výsledek i vyšší, ale někdy scházelo větší štěstí. Střelecky i hrou zazářil Vlčanský, který dal tři branky. Dva góly vstřelil Kuraitis, po jednom vsítili Králík a Jožka Příkazský. Manažér rezervy Kop měl tyto hráče: Pospíšil, Vašek Příkazský, Pleticha, Bartůněk, Enright, Gajda, Vymyslický, Minařík, Králík, Vlčanský, Jožka Příkazský, Kuraitis, Weidert a Schulenburg, který hrál poprvé.

SPARTA—LIGHTNING 0:0

Hra byla po celý zápas vyrovnaná a po zásluze též skončila nerozhodně. Ani jednomu týmu se nepodařilo vypracovat vyložené brankové příležitosti, a proto skončilo utkání bez branek. Kopaná to byla celkem pohledná. Manažér prvního týmu Sparty, Jarda Fajkus, měl k dispozici tyto hráče: Stasiewicze, Pospíšila, Vaška Příkazského, Siorase, Okinciase, Bece, Minařika, Vlčanského, Cribariho, Schulenburga, Tsoukalase, Dakourise, Enrighta a Bricksiho.

Poslední kolo se hraje v neděli 31. října na Winnemac stadiónu, kde bude Sparta hostem týmu Tanners. Rezervy hrají od 1 hod. odpoledne a první mužstva od 3 hod. odpoledne. Je možné, že ještě dojde ke změně začátků, neboť se bude přesunovat čas.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná!

POK

OSLAVA DNE ČESKÝCH KATOLÍKŮ V CHICAGU 19. ZÁŘÍ 1976

K obšírné zprávě o letošní oslavě "Dne českých katolíků v Hlasu Národa č. 41 z 9. října 76 připojujeme ještě následující a radostně oznamujeme jména výherců losovacích knížek:

Výherci $5.00 knížek: První tři ceny $25.00 U.S. Savings Bonds: 1 — Arthur Curtis, Cicero; 2 — Sophia Lejcar, Cicero; 3 — SS Cyril & Methodius Church, Chicago.

Další výherci: 4 — S. Mary of Celle Church, Berwyn; 5 — Lola Lopez, Chicago; 6 — Louise Johnson, Chicago; 7 — Geri Klaput, St. Charles, Il.; 8 — St. Mary of Celle, Berwyn; 9 — Bernard Benda, Berwyn, Il.; 10 — St. Mary of Celle, Berwyn.

Výherci $2.00 knížek: Ladies Rieger Club, Berwyn; Miss Mildred Musil, Berwyn; James Pavoza, Berwyn; Frances Bodlak, Chicago; Mildred R. Janda, No. Riverside; John Ludinsky, Berwyn; Marie Mucek, W. Chicago; Elsie Nevsimal, Chicago; Adele Vacek, Berwyn; John Hajek, Cicero; Anna Pipek, Westmont; St. Ann Soc. #3, C.C.U.; Bernie Vyskocil, Berwyn; Anthony Kotek, Berwyn; B. Kusta, Chicago; James Strnad, Berwyn; Mildred R. Janda, No. Riverside; Albina Marek, Chicago; Loretta Kotek, Lyons; Mrs. V. Kysela, Chicago; Mr. & Mrs. Edw. Lada, Berwyn; Emily Raispis, Berwyn; Andrew Zaras, Berwyn; Millie Taraba, Berwyn; Mary Jirka, Berwyn.

Pí. Antonie Vanek, Cicero, nám zase tento rok darovala "rozmarýnku" a ochotně pomáhala našim pracovnicím, slečnám Mae Křivan & Albie Šimec při jejím prodeji.

Pí. Němeček, Berwyn, nám darovala v pestrých barvách háčkovaný krásný "přehoz" (shawl); sl. Georgiana Jilek krásně vystrojenou panenku a pí. Anna Vitt krásnou selskou panenku. Tyto vzácné dary byly dány na zvláštní slosování. Prodej lístků si vzaly na starost slečny Albie Šimec a Mae Křivan.

Selskou panenku vyhrála sl. Rose Karasek, Chicago; vystrojenou panenku sl. Mae Křivan, Berwyn a přehoz (shawl) pí. Rose Šilhánek, Cicero.

Tři ceny loterie klubu Domov, jehož členové už od r. 1963 obětavě pracují jak na zpestření kulturního programu Dne, tak na dobrém finančním výsledku — vyhráli tito návštěvníci: 1. cena: Původní panenka ve vlněnovském kroji: vyhrál krajan — návštěvník z Kanady; 2. cena — láhev importovaného vína vyhrál pan Mirek Balaš; 3. cena: cestovní vlněnou deku do káry vyhrál syn Fr. Foltýna.

Den Českých katolíků vyžaduje spojené úsilí mnoha lidí a jest jediným vydatným zdrojem příjmů Chicagského diskriktního svazu. Nelze vyjmenovati všechny, kteří svou snahou a prací nám přišli vstříc, ale všem jim srdečně děkujeme.

Je naší vděčnou povinností srdečně poděkovati všem obchodníkům a příznivcům, kteří přispěli jako sponsoři. Pí. Antonii Vaněk za rozmarýnku; Pí. Němeček, sl. Georgiana Jilek a pí. Anna Vitt za ty všechny krásné dárky: děkujeme všem, kteří darovali tak krásné a cenné dárky do losovacích knížek a do stánku; a všem, kteří tak ochotně a dobrovolně věnovali svůj čas a pracovali jak v přípravě, tak i při samotném dni, aby se náš Český katolický den úspěšně vydařil.

Upřímně děkujeme všem, kteří nás poctili svou návštěvou a těšíme se na shledanou v příštím roce.

Vřelé "Zaplať Pán Bůh!"
"Zdař Bůh!"

Albina Marek, tajemnice

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

KARLIN CLUB OF CLEVELAND
invites you
to
DUCK DINNER
at
KARLIN HALL, 5301 Fleet Avenue
OCTOBER 30th 1976
- *Joe Beno Orchestra*
- *John Kubasta Catering*
- *Food from 6:30 P.M.*
- *Music from 7:30 P.M.*
- *Dinner tickets: $4.75*

FOR RESERVATIONS CALL: JOE KOCAB: 883-4760

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving.
Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd. Berwyn, Ill.

OSMDESÁT LET DR. JANA PAPÁNKA

Dr. Jan Papánek se dožívá 24. října osmdesáti let. Za muže jeho významu a zásluh nejlépe mluví jeho vlastní život.

Dr. Jan Papánek se narodil 24. října 1896 v Brezové pod Bradlom. Ze slovensko-mad'arské školy přešel ve čtrnácti letech na střední školu do moravského Jevíčka, zatím co jeho otec pracoval po čtyři léta v Chicagu, aby uživil rodinu doma. Papánkovy studie byly přerušeny Světovou válkou. V roce 1916 byl dr. Papánek zajat na italské frontě a začal ihned organisovat malou skupinu dobrovolců-zajatců k boji na straně spojenců. Takový byl začátek československých legií v Itálii. Tam také dr. Papánek potkal Milana R. Štefánika dr. Edvarda Beneše. V létě 1918 povolal Štefánik dr. Papánka z bojiště do Říma, aby redigoval slovenskou část časopisu **V Boj!**, který vydávali legionáři a jímž rozkládali české a slovenské jednotky v rakousko-uherské armádě. Později v roce 1918 se dr. Papánek stal redaktorem české i slovenské části a zůstal s legiemi v Itálii až do repatriace legionářů do svobodného Československa.

Po návratu do vlasti pracoval dr. Papánek v Bratislavě pro demobilisované legionáře a *zároveň dokončil středoškolská studia. Na podzim 1919 odešel* do Paříže studovat práva na Sorbonně a politickou vědu na Svobodné škole politických věd a na Ústavu pro vysoká studia mezinárodní. Na Sorbonně se stal dr. Papánek doktorem práv v roce 1923 a na Karlově universitě v Praze v roce 1928.

V roce 1922 vstoupil dr. Papánek do čs. zahraniční služby, i když zůstal zároveň velmi činný zejména v sociálních a politických záležitostech bývalých vojáků a legionářů jak na domácí tak na zahraniční půdě. Nadto, mu ještě zbyl čas, aby se zúčastnil letního semestru na Akademii mezinárodního práva v Haagu v roce 1924 a zasedání Společnosti národů. V roce 1925 byl jmenován čs. obchodním pověřencem v Budapešti.

13. února 1926 se dr. Papánek oženil s Betkou Papánkovou v Chicagu. Téhož roku byl přeložen z Budapešti do Washingtonu jako sekretář čs. velvyslanectví a setrval tam až do roku 1931. Když se vrátil do Prahy do Černínského paláce, byl pověřen správou reparačních záležitostí a dva roky na to se stal pro ministerstvo zahraničních věcí parlamentním referentem. To dr. Papánka uvedlo v těsnou spolupráci s ministrem zahraničních věcí dr. Benešem.

Na podzim 1935 byl dr. Papánek znovu poslán do Ameriky jako čs. konsul v Pittsburghu. Stopy jeho činnosti jsou dodnes v Pittsburghu znát. Z Pittsburghu a Washingtonu rozvinul dr. Papánek rozsáhlé styky s čs. krajany v Americe. Když nacisté okupovali Československo, dr. Papánek se okamžitě připojil k akci dr. Beneše, který v té době přednášel na universitě v Chicagu. Pod Benešovým vedením začal organisovat všechny československé síly v Americe k resistenci proti nacistům a pro obnovu svobodného Československa.

Když president Beneš odjel z Ameriky do Londýna v červenci 1939, dr. Papánek se stal jeho osobním zástupcem ve všech věcech, týkajících se ve Spojených státech věci nezávislého Československa. V nesčetných projevech a článcích dr. Papánek propagoval naši věc po celé Americe. V lednu 1942 založil v New Yorku Čs. vládní informační službu a stal se plnomocným ministrem čs. vlády v zahraničí. Ke konci roku 1944, když spojenecká věc byla na bojišti v podstatě vyhrána, začal dr. Papánek připravovat čs. účast na zakládající konferenci Spojených národů v San Francisku. Na konferenci samé byl čs. delegátem a byl členem čtrnáctičlenného výboru, který připravil konečný text Charty Spojených národů. Osud mu dopřál, aby Charta byla ratifikována v den jeho 49. narozenin roku 1945.

Dr. Papánek se také stal prvým čs. zástupcem u Spojených národů a vyslancem Československé republiky. V roce 1947 byl presidentem Hospodářské a sociální rady. Na místě ve Spojených národech ho zastihl komunistický puč v únoru 1948. Dr. Papánek vehementně proti němu a proti sovětské účasti na něm ve Spojených národech protestoval a jeho zásluhou se čs. otázka dostala a zůstala na pořadu Bezpečnostní rady, i když Sověty vetovaly jakékoliv vyšetření a přezkoumání Papánkova obvinění. I když Gottwaldova vláda nahradila dr. Papánka jako čs. zástupce, Sovětům a čs. komunistům se nepodařilo zbavit jej členství v důležitých výborech, do nichž byl zvolen Valným shromážděním. Dr. Papánek pokračoval sloužit ideálům Spojených národů, i když nemohl nadále sloužit svobodné Československé republice.

V roce 1948, ihned po komunistickém puči a tváří v tvář vlnám čs. uprchlíků, dr. Papánek zorganisoval Americký fond pro československé uprchlíky, jehož je dodnes předsedou. 70,000 mužů, žen a dětí, kteří museli opustit svou vlast, vděčí "Papánkovu fondu", jak je Americký fond znám, za nový začátek a za nový život. V roce 1949 byl dr. Papánek u kolébky Rady svobodného Československa a jeho zkušenost na zahraničním poli a jeho práce na mezinárodním fóru jsou nevyvažitelným přínosem k naší zahraniční politické akci. V tomto svém druhém exilu byl dr. Papánek činný v nesčetných mezinárodních dobročinných a politických organisacích, učil se na newyorské universitě, přednášel mezi krajany a Američany, působil v rozhlase a psal do novin — vždy s jednou myšlenkou: o československou svobodu se musí bojovat na každém kroku každý den našeho pozemského života. Tato myšlenka se také táhne všemi jeho většími písemnými pracemi, at' je to jeho "La Tchécoslovaquie: L'Histoire politique et juridique de sa création", nebo "Czechoslovakia in the World of Tomorrow" (1945), nebo jeho poslední "Ten Years of the Czechoslovak Question in the United Nations" (1958).

Všichni, kdo jsme měli příležitost a čest s dr. Papánkem pracovat, jsme inspirováni jeho oddaností této myšlence, jeho nadšením a jeho prací. Za jeho dílo a za tuto inspiraci jsme mu zavázáni velkým díkem a svou vděčnost doprovázíme přáním mnoha let plodného a tvořivého života do budoucna.

Mojmír Povolný,
předseda výkonného
výboru Rady svobodného
Československa

DR. JÁN PAPÁNEK 80 ROČNÝ

Koncom tohoto mesiaca sa dožíva 80 rokov života čestný člen, priatel' a spolupracovník Československej národnej rady americkej, dr. Ján Papánek. Sotva je medzi našimi krajanmi a uprchlíkmi niekto, kto by dr. Jána Papánka a jeho prácu nepoznal. Celú druhú svetovú vojnu strávil ako spolupracovník prezidenta Edvarda Beneša a Jána Masaryka v Amerike a po vojne zastupoval Československo v Organizácii spojených národov v New Yorku. Po komunistickom puči ho Gottwaldova vláda zbavila tejto funkcie. Cezto sa mu podarilo za pomoci chilskej delegácie u Organizácie spojených národov nastolit' otazku Československa a vzbudit' i napriek sovietskemu vetu svetovú pozornost'. Po odchode z Organizácie spojených národov dr. Ján Papánek pracoval, vlastne pracuje aj dodnes ako prezident a hybná sila v Americkom fonde pre československých uprchlíkov, v ktorej funkcii má nesmrtel'né zásluhy o starostlivost' tisícov čs. uprchlíkov, najmä tých po rokoch 1968—1969.

Pri tejto príležitosti Československá národní rada americká d'akuje dr. Jánu Papánkovi za jeho priatel'stvo a neúmornú prácu a želá mu z plného srdca, aby ešte hodne rokov zotrval pri dobrom zdravotnom stave, osobnom blahu a spokojenosti medzi nami.

Dr. Mikuláš Ferjenčík,
predseda Československej
národnej rady americkej

Nezapomeňme moderních bojovníků

Jaroslav Orlický:

V Československu býval velkým svátkem 1. listopad, den Všech svatých s následujícím dnem Dušiček, zasvěceným památce zemřelých. V ty dny jsme vzpomínali všech zemřelých. Nepřetržité proudy lidu spěchaly ke hřbitovům, sešli se přátelé i nepřátelé, aby se zastavili u hrobů svých příbuzných a známých. Svaté pole — jak se také pietně hřbitovům říkalo — tonulo v záplavě květin a světel. Lidé přijížděli i z dalekých měst, aby tam na venkovském hřbitůvku se pomodlili za rodiče a zemřelé sourozence. Často to byl jediný projev vděčnosti k těm, kteří jim dali nejen život, ale i všechno obětovali pro lepší život svých dětí. U hrobů se v ten den scházelo příbuzenstvo. Společně uctívali památku těch, kteří je přešli na věčnost. Byla v tom vděčnost k zemřelým a zároveň memento, že i živé čeká smrt. Více se na smrt myslelo a také se lidé na ni připravovali. Žilo se pod zorným úhlem věčnosti a to dělalo lidi lepší.

Na vojenských hřbitovech vojenská hudba hrála vážné skladby. Kněz vojenské duchovní služby měl promluvu a modlil se za zemřelé. Čestná rota vzdala jim čest zbraní. Ta pocta patřila všem: přátelům i nepřátelům. Odpočívali na společném hřbitově — vojáci, důstojníci i generálové. Často zapomenuti od svých příbuzných. Kulturní národ se sklánění před jejich památkou. To ovšem bylo za demokratické, opravdu svobodné republiky.

Patří to už snad jen minulosti? Přítomnost je ve staré vlasti bez lidskosti. Sklání se jen pochybným veličinám režimu. Před "hrdiny", kteří k opravdovému hrdinství měli příliš daleko. Hodí se však výborně do propagační mašinerie komunistické ideologie. Rudý režim potřebuje svoje velikány! Musí zastínit ty, kteří jsou mezi vyvolenci Božími i historickými osobnostmi našeho národa. Režim úspěšně boural pomníky mužů zasloužilých. Jejich jméno vymazává z české historie, ale nemůže je vyrvat ze srdce našeho lidu. Nikdy se mu nepodaří zastínit památku těch, kterým svévolně vzal život, protože o tom víme. Nezapomeneme také nikdy ani na ty, které dlouhým žalářováním předčasně sklátil do hrobu.

Nejsou nám prozatím známa jména všech obětí komunistické zloby. Je jich na tisíce. Vzpomínejme však na všechny o svátcích věrných zemřelých. Nejlepší synové národa umírali na popravištích, v mučírnách a věznicích. Nelidský komunismus ukázal svou moc. Popravil generála H. Piku, ženu dr. Miladu Horákovou. Později si- ce za Dubčeka přiznal, že popravil nevinné, ale život jim už nevrátí. Je to hrozný režim, který popravuje jen proto, aby mohl sehrát krvavé divadlo. V těchto dnech vzpomínáme všech těchto nevinných obětí.

Křest'anskému světu musíme také představiti před oči jak tento režim odsuzoval k potupné smrti na šibenici i služebníky oltáře. Faráře Toufara z Činhoště umučili při vyšetřování jen proto, že se nechtěl přiznati k něčemu, co neudělal; k "zázraku", který nastrojila tajná policie. Kolik kněží, mnichů, řeholníků a etihodných sestřiček komunistický režim předčasně připravil do hrobu mučením ve věznicích. Jednalo se o lidi naprosto nevinné. Není možno mlčet k tomu, jak hrozně nakládal režim s řeholnicemi, které celý svuj život zasvětily službě nemocným, školním dětem a mrzáčkům.

Dostal jsem z Francie dopis od dcery mého dávného přítele, který byl 17 let v čs. komunistickém vězení. Před svou smrtí napsal své dceři do Francie, aby o komunistickém zlu vydávala svědectví. Píše: "řekněte to všem křest'anům a katolíkům ve svobodném světě, zvláště důrazně, co je čeká, nebudou-li se komunismu dobře bránit. Vypravujte jim o slávě církve umučené, o zástupu mučedníků a vyznavačů, kteří odtud předstupují před Boží tvář: Informujte v zemích, kde žijete, *kněze i biskupy, a domovu* dodávejte odvahu a vytrvalost upřímnou, neustálou modlitbou, obětí a tím, že v dosud svobodné cizině, kde žijete, si budete vážit svých národních náboženských tradic a svorně podpoříte všechna dobrá úsilí k jejich uchování.

Na svátek Všech svatých vzpomeňte, vy čtenáři Hlasu Národa, na naši starou rodnou zemi. Je nesvobodná, je okupovaná a ovládaná učením marxovy nenávisti. V jeho jménu bylo napácháno mnoho zla. Nevinní lidé umírali na šibenicích, v mučírnách žalářů i koncentračních táborů. To zlo se dosud nezastavilo na své cestě za cílem pohltit celý svět. Pro památku moderních mučedníků, pro zoufalé volání trpících v žalářích, pro pláč osiřelých žen a dětí, probud' se světe! Nepřátel se se zlem nechceš-li, aby Tě pohltilo! Tak volá i k Tobě, Ameriko, krev moderních mučedníků. Nedopust', aby volala nadarmo!

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky
v obrábění kovů:
pozorně snažné
rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Vatikán: Středeční generální audience 6. října se opět konala ve dvou etapách. Nejprve v bazilice pro německé poutníky, a pak ve velké audienční síni pro ostatní. Sv. Otec se ve své promluvě zabýval poměrem mezi vírou a pokrokem. Začal zásadní otázkou, zda je totiž v moderním světě ještě místo pro katolickou víru a církev. Připomněl zápornou odpověď dnes módního ateismu a pak zdůraznil učení encykliky **"Pokrok národů"**, podle níž se víra a pokrok nejen nevylučují, nýbrž naopak vzájemně doplňují. K tomu pak dodal na vysvětlenou: "Církev sice nemůže průmyslově či podnikatelsky investovat do úsilí o hmotný, hospodářský či politický lidský pokrok, ale všechny tyto složky vyplývají z víry a náboženství, jsou-li upřímně a správně prožívány. Kdo se dobře modlí Otčenáš, nemůže nemilovat své bratry a nestarat se o pozemské blaho lidstva. Tuto geniální kombinaci uskutečnil ve své božské moudrosti sám Kristus, náš Spasitel, který nám umožňuje styk s Bohem a zároveň nám dává dokonale poznat i člověka, protože on sám byl jak Synem Božím, tak i synem člověka". Rovněž v evangeliu, jak Pavel VI. dále upozornil, láska k Bohu *je nerozlučně spjata s láskou* k bližnímu. — Se zvláštními pozdravy se sv. Otec obrátil ke skupině mladých lidí, kteří 4. října skončili v Assisi tzv. "pochod naděje", dále členům německého sdružení pro kristologické umění, asi k 500 "malých Ježíšových sester" a skupině anglikánských poutníků.

Itálie: Biskup z Terni, mons. Quadri, zaslal výlučný osobní dopis předsedovi italské poslanecké sněmovny, komunistovi Ingraovi, v němž ho žádá, aby se před jakýmkoli návrhem na potratový zákon nejprve snažil získat od význačných genetických odborníků přesnou a nestrannou odpověď o tom, jaká je totožnost a individualita dítěte po početí. Zdůrazňuje, že jen na základě této odpovědi lze vyvozovat další úvahy. Lidský život je faktem a nikoliv ideologií, a z toho důvodu nás svědomí a smysl pro čest v případě pochyb přinutí k řešení, jež zaručuje ochranu lidského života. Kopie dopisu byla doručena i předsedovi senátu, panu Fanfanimu.

Nicaragua: Podle zprávy německé katolické tiskové kanceláře KNA, arcibiskup hlavního města Managuy, mons. Obando Bravo zaslal presidentovi, generálu Somozovi Debayle list, v němž protestuje proti vládní censuře církví a řízení hromadných sdělovacích prostředků. Byly např. cenzurovány zprávy o činnosti církve na sociálním poli, a dokonce i jedna promluva sv. Otce, ve které tento hájil právo církve zasahovat do řešení sociálních otázek.

Vatikán: Sv. Otec pronesl portugalsky rozhlasový projev v rámci 300. výročí založení hlavní diecéze v sev. Brazilii — Olinda y Recife. Zmínil se pochvalně o hlubokém náboženském cítění tamního lidu a popřál jim lepší a šťastnější zítřek ve světě, založeném na spravedlnosti, bratrství a lásce.

Československo: Podle zprávy švýcarské tiskové katolické *kanceláře KIPA*, československé vládní úřady svým stálým nátlakem na rodiče, žáky a učitele prakticky již vymýtily v různých městech vyučování náboženství na školách, třebaže ústava toto vyučování povoluje a zaručuje náboženskou svobodu. Jak vyplývá např. ze statistických údajů, uveřejněných v "Učitelských novinách", na středním Slovensku se do hodin náboženství přihlásilo ve školním roce 1968—69 78% žáků a studentů. V letošním školním roce jejich počet klesl již na 27%, a v některých větších slovenských městech se náboženství již vůbec nebude vyučovat, protože se ze strachu nikdo nepřihlásil. Tento smutný stav je výsledkem dlouholetého a soustavného zastrašování ze strany režimu. Dokazuje to mezi jiným i následující výrok, který čteme v uvedených "Učitelských novinách": Propustili jsme ze škol mnoho učitelů, kteří nechtěli pochopit zásady naší školské politiky, t.j., kteří odmítli učit děti ateismu.

Španělsko: V sobotu 16. a v neděli 17. října zasedali v Madridě vedoucí Mezinárodní federace katolických odborníků. Jsou to přípravy na kongres, který se má konat příští rok v NSR. Madridské zasedání projednává dvě hlavní témata: "Naučme se správně žít", a "Je technika přítelem či nepřítelem člověka?"

Spojené národy: Ministerský předseda souostroví Fidži v Tichém oceáně, pan Kamisese Mara, citoval při svém projevu před Valným shromážděním úryvek z listu sv. Pavla ke Korint'anům, v němž apoštol vypočítává vlastnosti skutečné křesťanské lásky. Ta je shovívavá, dobrosrdečná, nezávidí, nevychloubá se, je skromná, nesobecká, neuráží, zapomíná na křivdy a všecko vydrží. Na takové lásce by podle ministra měly být založeny i mezinárodní vztahy. Účastníci zasedání sice přijali jeho slova dlouhotrvajícím potleskem, ale větší lásky tam sotva budou schopni přinést, dokud budou ustupovat rudému zlu.

Anglie: Výkonný výbor Světové biblické aliance uvolnil při svém posledním zasedání v Londýně obnos 12 milionů dolarů na překlady, tisk a šíření Písma sv. v příštím roce. Pomoc obdrží hlavně biblické společnosti v afrických a latinskoamerických zemích, které trpí nedostatkem finančních prostředků. Zvláštní fond bude vytvořen pro západoafrickou Nigerii, kde stále stoupá poptávka po biblické literatuře. Zvláštní pozornost bude věnována zejména šíření Písma sv. a jeho znalosti mezi mládeží a v tomto směru bude též orientována budoucí činnost uvedené aliance.

Vatikán: V promluvě při obvyklé středeční generální audienci 13. října se sv. Otec opět zabýval nastávajícím symposiem o Evangelizaci a povznesení člověka. Zdůraznil, že jeho zdar závisí především na tom, budou-li mít všichni, kteří se ho přímo či nepřímo zúčastní, opravdu dobrou a pevnou vůli dosáhnout úspěchu, protože, podle slov Pavla VI: "Z pochybností se dnes stala jakási matná mlha, která nám brání v tom, abychom jasně viděli jak do svého svědomí, tak i mimo ně. To platí i pro ty, kdo by měli mít jasnou představu o svém křesťanském bytí, povinnostech a věrnosti, buď v důsledku výchovy, jíž se jim dostalo, anebo pro své postavení v Boží církvi". — Tuto mlhu ještě zesílilo chybné vykládání tzv. pluralismu, jakoby nás tento opravňoval pochybovat o pravdách a článcích víry, které takovou nejistotu vůbec nepřipouštějí. Přispívá k tomu konečně i současná móda systematicky protestovat proti jakékoliv autoritě. Aby symposium splnilo všechno očekávání, je třeba jít za tímto cílem "plnou parou", anebo, jak se říkalo ve starověku "remis velisque", vesly i plachtami. K tomu je zapotřebí jednak našich přirozených lidských sil, jednak i nadpřirozené síly, kterou nám dodává Duch sv. — Audience se opět konala ve dvou etapách: nejprve v bazilice pro německy mluvící poutníky a potom ve velké audienční síni pro ostatní. Sv. Otec věnoval zvláštní pozdrav novokněžím z německo-mad'arské papežské koleje v Římě, kterým připomněl, že mají být "solí země".

PRONAJMU —

4-pokojový vytápěný byt v blízkém sousedství katol. kostela "Epiphany" u 26. ul. v Chicagu. Nejraději pro starší lidi slovanského původu. Volejte: 581-2145.

BOLESTI ŠLACH, KLOUBŮ, HLAVY

Naše snacha dostala Tendonitis, což je velmi bolestivý zánět šlach které spojují svaly s kostmi a jinými částmi těla. Lékař ji poslal ke specialistovi, ale předtím její česká tchýně začala mazat její bolestivé klouby **Moravským mazáním**, které ji ulevilo tolik, že než přišla ke specialistovi, bolest byla pryč. Řekla mu čím to maže a on udiven řekl: nikdy jsem neviděl takově rychlé zlepšení Tendonitis; běžte domů a mažte dále s tím Moravia linimentem, píše nám Mrs. L. Kinsley z Berlin Hts., Ohio. — Nebo Vy jste mi pomohl dožít se 81 roků s vašimi tam účinnými léky jako jsou ZDRAVI-TAMIN kapsle a čtyřlék BOL-VEN, doporučuji je všem známým — píše krajan Joe Housek z Paso Robles, Calif. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě teď!

Napřed jsou ceny pomalou třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6. dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 1 týdnu užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOL-VENY tablet $6.30 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu na bolesti hlavy, svalů, kloubů a týtek $1.50 (1.70 rychle), totéž na 1 kvart $2.50 ($2.70 rychle). — DANUBE pročišťující tabletky z léčivých bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (neztratí se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitaminový krém s velkou dávkou pravého E-vitamínu, krášlící, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti na mnohé vady pleti nemastný na den za $4.00 rychlou poštou. LAGUNA (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, vyživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitaminu E a dvou jiných s přírodním Estrogenem a Ergosterolem na vrásky a různé kazy pleti také $4.00 rychlou poštou. **Nejlepší výsledky používáním obou krémů.** — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a zárukou ještě teď!

European Drugs, Bret. Jelinek, PH.M., Dpt. 6, Box 927,
Laguna Beach, Cal. 92652

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnic: soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pančner

TO OUR READERS IN OHIO

ONLY A STRONG AMERICA WILL INSURE LASTING PEACE AND PROSPERITY

VOTE FOR TAFT

IS A VOTE FOR A STRONG AMERICA

- Senator Robert Taft, Jr. offers the most comprehensive plan to strengthen our national defense.
- Senator Robert Taft believes that court ordered busing won't work. He is preparing a Constitutional Amendment to retain court review but establish the right of each child to attend school in his or her neighborhood.
- Senator Robert Taft supports the needed reform of the current welfare system which costs the federal government billions of dollars in overpayments and has been a disincentive to work.
- Senator Robert Taft is a proven friend of all nations and peoples which are seeking freedom and independence and the right of self determination.
- Senator Robert Taft continues to fight for bigger tax cuts, not bigger federal spending. His plan would have saved the average Ohioan more than $400 over the past three years.
- Senator Robert Taft has an impeccable record of personal honesty and fiscal integrity.

IN THE GENERAL ELECTION ON NOVEMBER 2 VOTE FOR A CHAMPION OF A STRONG AND PROSPEROUS AMERICA.

RE-ELECT ROBERT TAFT AS U.S. SENATOR FROM OHIO

Sponsored by: '76 Taft for Senate Committee;
John J. Kelley, Jr., Chairman, 300 Mercantile Library Bldg.,
Cincinnati, Ohio 15202
Jarmila Hynčík, Co-Chairman

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Naše maminky nás učily mluvit také bez mluvnice a naučily nás duchu řeči možná lépe, než mu rozumíme, ač jsme prostudovali mluvnic několik.

Za osmnáct měsíců tuhého studia dovedl Don Bosko své žáky ke zkoušce do retoriky, páté gymnasijní třídy. Dne 2. února 1851 oblékl pak s dovolením svého arcibiskupa, žijícího ve vyhnanství v Lyoně, čtyři první studenty do klerik. Noví klerikové studovali pak filosofii na turínské universitě a připravovali se do bohosloví. Bohužel, vyznělo i tato námaha Boskova na prázdno. Dva ze studentu pověsili kleriky na hřebík, dva odešli do seminářů svých diecési.

Don Bosko se nedal. Začal po páté tvořit sbor budoucích spolupracovníků. Tentokrát mu štěstí přálo. Chodívaje okolo velké tržnice, zvané Porta Palazzo, potkával se často s hošíkem asi desetiletým, školáčkem Školských bratří. Hošík prosíval, jak posud italské děti činí, o obrázek nebo o medajilku. Don Bosko místo obrázku napřáhl levici, pravicí učinil posunek, jako by chtěl levou ruku rozetnout, a pravil: "Michálku, ber!"

"Co mám brát?" tázal se Michálek usmívajícího se Boska.

Za pět roků potom byl Michal Rua s Donem Boskem v Becchi, kde slavil svou obláčku do kleriky. Tehdy mu Don Bosko odpověděl na otázku: Co mám brát, těmito slovy: "Michálku, ode dneška se budeme dělivat vším na půl." K Michalu Ruovi přibyli brzy noví nadějní žáci Boskovi: Cagliero, Francesia a Turchi. S těmito začal znovu kurs latiny, ale nemaje sám kdy, požádal své přátele profesory, aby hoši směli chodit do jejich škol, jak již v předcházejících článcích bylo vypravováno.

Památným dnem pro salesiánskou kongregaci je 5. červen 1852. V sobotu po večerní modlitbě shromáždil Don Bosko své studenty v předpokoji svého bytu. Zdálo se, že má k nim jak obyčejně prostou duchovní promluvu, ve skutečnosti vytyčoval jim však první směrnice budoucí kongregace. Sázel do jejich duší, co ještě dlouho, velmi dlouho mělo zrát, a to za překážek až neuvěřitelných. Nic však nebylo s to, aby zadrželo nepatrnou tehdy armádu na jejím pochodu, aby ucpalo zřídlo, z kterého měl vyprýštit požehnaný pramen. Don Bosko byl přesvědčen, že je Pánem Bohem vyvolen státi se otcem velmi četné duchovní rodiny, povolané, aby dobývala duší pro království Kristovo ve veškerém světě.

Zakládat řeholní kongregaci v těch dobách bylo skutkem opravdu záslužným. Vždyť snad nikdy nebyly v Piemontě kláštery tak vykřičeny, jako tehdy. Vládní tisk, který připravoval půdu všemu zlaicizovanému zákonodárství, to jest zákonodárství bez Boha, rozdmýchával všude smýšlení protikněžské a protiklášterní. Vláda připravovala a čas po čase vydávala zákony, které křesťanskému životu zasazovaly ránu za ranou. Ve veřejném mínění zrál jakýsi hrozný převrat. Co dříve bylo ctěno, to lidé tupili, a co si dříve ošklivili, vynášeli pak do nebe. Nelze ovšem zapírat, že katolíci proti všemu nepřátelství ani prstem nehnuli a nepřičinili se, aby si vzbudili jakou takou vážnost. Nepřátelé Církve duši lidu tak převychovali a naplnili předsudky, že nebylo snad protivnějších slov nad slova noviciát, řeholní slib, kongregace, řád, že proti ničemu nebylo tak snadno davy poštvat, jako proti klášterům, kněžím, nebo proti jakýmkoliv způsobům činného náboženského života. Každá činnost byla vítána, ale sebemenší činnost náboženská byla solí v očích.

Don Bosko zřetelně viděl do duchovní propasti, která se všude kolem otvírala a tolik křesťanského pohlcovala, a přece žil myšlence, založiti konkregaci, a připravoval skrytě a nepozorovaně její vznik a vzrůst.

Jen velmi obezřetně vkládal první krůpěje svatého kvasu do duší svých vyvolených hochů. Stačilo tehdy nějaké méně šťastné slovíčko, nějaká příliš zřetelná narážka, stačilo otevřít srdce a vyjevit nadšeným hochům celý plán o vysněné budoucnosti, a bylo by u hochů po nadšení, byli by se mu všichni rozprchli a nikdy nevrátili. Don Bosko chtěl po nich na začátku jen jediné: "Chcete mi pomáhat?" Víc jim neřekl ani slova. Ve svých nedělních večerních promluvách probíral sice Don Bosko ctnosti křesťanské a řeholní, ale když potom udával posluchačům, jak mají různé ctnosti konat, uměl vše povědět tak jemně, že se nikomu nezdálo, že by Don Bosko vychovával budoucí řeholníky. Vše nasvědčovalo, že si vychovává jen budoucí spolupracovníky. Tak vychovával i Kristus Pán své apoštoly, zjevuje jim své pravdy po částkách, pokud je snésti mohli.

Výchova prvního salesiánského dorostu trvala několik let. Každou neděli po večerní modlitbě se shromáždili hoši u Dona Boska ke krátké promluvě. Dne 3. října roku 1852 oblékl Don Bosko Michala Ruu a Rochcettiho do klerik. Brzo potom slavili obláčku Cagliero, Francesia a Bonetti. Tito tvořili první generální štáb Boskův. Den ze dne bylo vidět, že vytrvají. K prvním pěti přibývali měsíc za měsícem noví hoši. Don Bosko vyjadřoval se ve svých promluvách určitěji a určitěji a připravoval duše svého dorostu podle dávno vysněného plánu. Koncem ledna roku 1854 konal s hochy devítidenní pobožnost před svátkem sv. Františka Saleského. Dne 26. ledna navrhl svému stádečku, aby se pojmenovali salesiáni. Don Rua popisuje tento křestní den salesiánský takto:

"Večer 26. ledna 1854 shromáždili jsme se v pokoji Dona Boska. Kromě Dona Boska tam byli Cagliero, Rocchetti, Artiglia a Rua. Navrhl nám, abychom se s pomocí Boží jistou dobu cvičili v praktické lásce k bližnímu. Na konci té doby že se můžeme zavázati nějakým předsevzetím, a později se může naše předsevzetí změnit v slib. Na konci oné večerní schůzky pojmenoval Don Bosko salesiány všechny, kdož by přijali tento způsob apoštolátu."

Don Bosko měl několik pádných důvodu, aby své žáky pojmenoval podle sv. Františka Saleského. Odedávna bývalo jeho vroucím přáním odporoučeti všechny své apoštolátní podniky pod ochranu sv. Františka, přívětivého biskupa ženevského. Již v Kněžském ústavě, kde na dvoře začínal své dílo, zasvěcoval je i se svým přáteli, Donem Cafassem a Donem Borelem, sv. Františku Saleskému.

V úctě k sv. Františku závodil Don Bosko se svou první dobroditelkou, markýzou Barolovou, která na radu Boskovu, anebo aspoň úctou Dona Boska k biskupu ženevskému povzbuzena, chtěla založit Společnost kněží pod ochranou sv. Františka Saleského. Markýza také dala na schodišti, vedoucím k bytům duchovních správců jejího ústavu, namalovat medailon svatého Františka. Medailonu tam dnes už není, ale obrubu na zdi vidět posud.

Bylo již řečeno, jak smutné doby tehdy katolici prožívali. Tři velké bludy rvaly Církvi duše: liberalismus, protestantství a jansenismus. Sv. František Saleský prožíval doby podobné, a dovedl jim čelit svými vědomostmi. Byl nevystihlým vzorem bojovníka za Boží pravdu, a to bojovníka, který uměl celou pravdu přijatelně a jemně povědět. On první spisoval a rozšiřoval lidová pojednání o článcích katolické víry, byl neúnavným kazatelem, který svým mírným a laskavým slovem všechny vábil, proto se zdál Donu Boskovi nejlepším vzorem, který by vnukal způsob svého apoštolátu i odchovancům Boskovým. Podle sv. Františka měli i Boskovi žáci hájit křesťanskou víru slovem i perem, kázáním, přednáškami a tiskem.

Konečně, a především, pojmenoval Don Bosko své duchovní syny podle sv. Františka Saleského, nejlaskavějšího muže své doby, protože si přál, aby Františkův duch přívětivosti, trpělivosti a důvěřující lásky pronikal všechna jejich díla a jejich způsoby práce. Strhnout na sebe duše dobrotou, obětavostí, splynutím srdcí, šířením křesťanské radosti, a potom jako po stupních získávat je pro Boha, bylo uměním, kterým sv. biskup František Saleský obrátil tolik duší. Don Bosko postřehl z četby spisů a ze života sv. Františka tajemství jeho úspěchů a přál si, aby i jeho řeholníci vděčili úspěchy všech svých vychovatelských námah dobrotě, vše získávající a proto dal svým žákům za vůdce a vzor světce, jehož jménem je pojmenoval.

Pojmenovav své hochy salesiány, započal s nimi Don Bosko soukromý noviciát. Ovšem slova noviciát ani před nimi nevyslovil, bylo to slovo tehdy ještě velmi tupené a posmívané. Za rok potom, o svátku Zvěstování bl. Panny Marie, 25. března 1855, skládal klerik Michal Rua, studující druhého ročníku filosofie, sliby na jeden rok do rukou Boskových. Obřad se konal tiše, beze svědků, večer, v pokoji Dona Boska. Don Bosko neoblékl ani rochety, stál v taláře u stolu a klerik Rua, kleče před křížem, odříkával přidušeným hlasem svůj záslib. Byl to večer vskutku památný. Tiše a beze svědků vznikalo mezi čtyřmi stěnami chudičké světničky Boskovy dílo Boží, rodila se kongregace salesiánská, o které za 80 let řekne papež Pius XI., užaslý nad její výkonností: "Toto století je stoletím salesiánským."

Mladistvý klerik Michael Rua se domníval, že skládaje do rukou Boskových troji slib čistoty, poslušnosti a chudoby, slibuje toliko žíti s milovaným Donem Boskem a pomáhati mu ve všech věcech, týkajících se útulny mládeže. Netušil však ani zdaleka, jaká význačná úloha jej čeká po boku Boskově. Don Bosko však zřetelně viděl do budoucnosti a předvídal správně: "Tento šestnáctiletý klerik je nebem povolán, aby se dělil se mnou rovným dílem o starosti celého díla a kongregace v budoucnosti." "Rozdělíme se na polovici, můj Michálku," řekl Don Bosko před šesti lety desetiletému Ruovi u turínské tržnice, a předpověď se vyplnila. Panna Maria, předobrá strážkyně stáda Boskova, poslala mu v kleriku Ruovi vzácného pomocníka, aby pomáhal Donu Boskovi odklizet hory překážek, kupících se před jeho dílem, aby snímal s Boskových beder odpovědnost stále a stále větší, aby jej nepřítomného nebo onemocnělého zastával. Bez Dona Ruy nebyl by Don Bosko svých plánů uskutečnil.

Pokračování

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION (Act of October 23, 1962: Section 4369, Title 39, United States Code.)

1. Date of filing: Oct. 1, 1976.

2. Title of publication: "Hlas Národa" (Voice of the Nation)

3. Frequency of issue: Once a week Saturday.

4. Location of known office of publication: 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois 60623.

5. Location of the headquarters or general business offices of the publishers: 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois 60623.

6. Names and addresses of publisher, editor, and managing editor: Publisher: VELEHRAD, Czech-American Heritage Center, Inc., 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois 60623.

Legal Advisor: Henry Schuck, Attorney at Law, Chicago, Ill.

Editor and Managing Editor: Ing. Vojtech J. Vit, C.S.B., 1611 S. Allport St., Chicago, Illinois 60608.

7. Owner: VELEHRAD, Czech-American Heritage Center, Inc., 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois 60623.

8. Known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 percent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities: None.

9. For completion by nonprofit organizations authorized to mail at special rates (Section 132.122, PSM): The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for federal income tax purposes: Not applicable.

10. Extent and Nature of Circulation:

A. Total No. Copies Printed (Net Press Run): Average No. copies each issue during preceding 6 months: 3,500; Single issue nearest to filing date: 3,500.

B. Paid Circulation:

1. Sales Through Dealers and Carriers, Street Vendors and Counter Sales: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 911; Single issue nearest to filing date: 965.

2. Mail Subscriptions: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 2,273; Single issue nearest to filing date: 2,298.

C. Total Paid Circulation: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 3,217; Single issue nearest to filing date: 3,263.

D. Free Distribution (Including Samples) By Mail, Carrier or Other Means: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 212; Single issue nearest to filing date: 215.

E. Total Distribution (Sum of C and D): Average No. copies each issue during preceding 6 months: 3,429; Single issue nearest to filing date: 3,611.

F. Office Use, Left-Over, Unaccounted, Spoiled After Printing: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 71; Single issue nearest to filing date: 39 (Returns from News Agents).

G. Total (Sum of E & F - should equal net press run shown in A): Average No. Copies each issue during preceding 6 months: 3,500; Single issue nearest to filing date: 3,650.

I certify that the statements made by me above are correct.

(Signed)
Vojtech J. Vit, C.S.B.

VOICE OF THE NATION

Joseph Cada:

A BICENTENNIAL SURVEY OF PROGRESSIVE LABOR MOVEMENT IN THE CZECH-AMERICAN COMMUNITY

(Continued from last issue)

The Federation apart from Chicago was represented in St. Louis. In New York, gathered around the **Defense**, the ultra revolutionaries and communists held their ground.

The lengthening shadows of the eclipse, which began to fall on all aspects of Czech-American activity in the late 1930's also crept over socialism in the Bohemian community. The artificiality with which Czech cultural life was maintained for eighty years began to show most clearly after the effect of restrictive immigration had a chance to exert an influence on the composition of the Bohemian group. Though there was a renaissance of interest in Czech affairs in the liberating activity of the second world war, when Czechoslovakia was in Nazi hands, the effort then generated was but a faint echo of the elan and enthusiasm displayed by the Bohemian-Americans in the years 1914 to 1918.

In this process of ethnic decline socialism suffered additional disabilities from the rupture which broke its ranks in the communist seccession. The fact that the 1930's witnessed a rapprochement of a sort between those who never broke their loyalty to the party and the Marxist Federation, as was, for example, seen from the joint action in the Cleveland Olympiad of 1936, the unity which once gave the radicals their strength could never be restored. The climate of public opinion in the States during the early 1920's was, moreover, unfavorable to radicalism because of the "red scare". Still the country's socialists, including the Czech comrades, gave the old stalwart, Eugene Debs, the greatest vote of the party in the election of 1920, when Debs for the fifth and last time candidated for the Presidency. The prosperous third decade of the century, in which the wealth of the nation descended to even the lowest levels of the wage-earning class, made agitation for reform difficult. The Czech bread winner had entered the vast army of the American Federation of Labor and prospered under it. The old neighborhoods of the poorer working classes melted away. Old homes were sold or abandoned and new ones in the suburbs acquired. Life was made comparatively pleasant and comfortable. The second generation, which had been absorbed into the American fabric, found little need of the ideologies which, in the case of the radicals, were once the framework of their thought and social outlook.

The election of 1924 put a new twist on socialist thinking and direction of travel. It was a significant one from the point of view of the grinding and fusing processes of assimilation. In place of a socialist candidate, the radicals decided upon a nominee for the highest office in the land in Robert LaFollette, whom the *Conference for Progressive* Political Action sponsored. The socialists claimed the credit for inspiring the Conference at their Detroit convention of 1921. Joined with the Amalgamated Clothing Workers, the railroad brotherhood, and the Farmer-Labor group principally, they sought to create a united labor front much after the fashion of the English Labor Party, which in 1924 elevated Ramsey MacDonald into the premier's chair. The LaFollette candidacy and possible election were rationalized as a needed barrier "to tear large masses of the electorate from old capitalistic loyalties". The Progressive movement was not to be considered socialism but something "without which no one could expect any progress of socialism". Socialism would succeed when its way was paved "by opening access to the masses of American people". Significantly "the revolution against the capitalistic political parties was being transferred from the camp of immigrant workers to the mass of wage-earners, farmers, and native intellectuals".

The relations between socialism and the American labor movement became a permanent trend in the history of later radicalism. Though Marxianism continually strove to invade labor organizations in the past and was one of the institutions which Samuel Gompers as president of the American Federation of Labor consistently fought the approach it now made was in the nature of a friendly co-operation rather than a conquest. The socialists, as such, did not lose their identity and continued to work in the fields of culture, radical and progressive enlightenment through study circles, and various types of economic ventures, such as the consumers unions. The New Deal in the 1930's took over a number of reforms advocated by socialism and won the majority of the radical vote. In the election of 1932 the Socialist Party still cast a vote of 884,019 for Norman Thomas. In 1936, 1940, and 1944, or second, third and fourth Roosevelt candidacies Thomas' vote dwindled successively to 187,734, 113,897, and 80,518 ballots. The program of social security, the effort to redistribute wealth by the imposition of effective controls and regulations of capital, and the steps taken towards a social service state apparently reconciled the majority of the socialists to a modified and harnessed form of the capitalistic system.

Like democracy, whose roots or origins steamed from Continental philosophy and political experience, socialism, too, was an importation, whose American facets were cut by the wheel stones of the country's physical and human environment and social and economic situations. As an ideology conceived in the crowded slums and cities of Europe and transferred to similar areas in the United States, it became for its proponents the doorway to social justice for the vast but inarticulate segment of humanity caught on the short end of a profound economic and industrial revolution. In its European setting, socialism took the aspect of an assault upon the lingering remnants of feudal aristocratic privileges and power, upon the religious institutions, which it considered pillars of reaction, and, of course on the industrial system, whose exploitation the proletariat of the Continental cities could not escape. The recourse which labor later took to violence was due only in part to its rashness or passion. A great share for its existence derived Likewise from the bourgeois ruled governments, wherein the wage-earners had no legislative representation or possibility of recourse to legal procedures.

The Czech socialist, like every other one of his European counterparts, brought the attitudes he acquired on the Continent to America. In a majority of cases, he believed that the personal recognition and improved standards of existence which he sought in vain in the homeland, might somehow be realized in the young Republic. His faith was naive on two counts. First, the situation which American industry and big business developed in the post-Civil War era of the Carnegies, Swifts, Rockefellers, and Schwabs varied little from the social and economic system he escaped. The worship of rugged individualism, the currency of the idea that labor was a commodity which could be bought at market price, and the invasion of vested interests into local, state, and national politics created a situation for the wage-earner no different from the one with which he met in Europe. Second, the socialist alien had little concept of the character and opportunities of America. He never succeeded in building up a strongly organized and labor conscious working class, such as after 1900 appeared in Europe, because America offered manifold chances to secure a livelihood. Thousands of Bohemian immigrants found security and personal independence in the Plains' states from 1870 to 1890. After the turn of the century, they occupied the cut over timber lands of northern Wisconsin, Michigan and Minnesota.

Continued in next issue)

PERSONAL DEMOCRACY

'Catholics weighing the political fate of two Protestants", said the headline in a daily newspaper the other day.

So what else is new? This country has had lots of presidential elections, and in every instance but two the principal candidates have been Protestants.

The election or rejection of a candidate solely on the basis of religion has no place in American politics.

Times have passed, we believe, when the Know Nothings, the Ku Klux Klan and other organizations can put together substantial anti-Catholic or anti-Jewish programs in this country.

THIS YEAR'S PROBLEM seems to be to get enough voters, regardless of their political persuasion, to turn out on election day. There are estimates that not much more than half of the 147 million voting age Americans will vote on Nov. 2.

If you want to get an instant argument underway with a friend or relative, you probably can do it by suggesting reasons for the poor turnout that's expected. Some argue that potential voters have been turned off by Watergate and the like, others disagree.

We suspect that activists in the courts, especially the Supreme Court, have triggered a feeling that many major issues are decided by appointed judges and justices. The court's one man, one vote decision was applied to another branch of government; the court is still appointed and it need not be responsive to polls.

ACTIVISTS in the executive branch of the federal government, unelected men and women who decide how laws are to be applied relative father-son banquets and other matters that stir emotions, may contribute to a feeling that perhaps too many big decisions are made by officials a step or two removed from the voter.

But this feeling of remoteness makes it especially important for citizens to express themselves on election day and to continue to express themselves between elections. One useful way to continue that expresion is to write letters, even postcards, to members of Congress and the Legislature and to government officials at every level. Thoughtful, temperate letters are read and they have an impact. They can be powerful instruments of democracy at a personal level.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of
VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

CZECHOSLOVAK NEWSLETTER

PERSECUTION OF THE CATHOLIC CHURCH IN CZECHOSLOVAKIA

On the occasion of the 41st International Eucharistic Congress in Philadelphia, a Conference of Czech hierarchy, clergy, and laymen, held on August 9, 1976, adopted **The Catholic Manifesto for Religious Freedom and Its Restoration in Czechoslovakia** and a **Resolution on the Religious Situation in Czechoslovakia.** Several members of the Council of Free Czechoslovakia participated in this Conference and in the drafting of the **Manifesto** and the **Resolution.**

The two document raise the voice of Czech Catholics in the free world against the systematic violation by the Czechoslovak communist government of the freedom of thought, conscience, and religion of the Czechoslovak people. As the **Manifesto** says, "These basic human rights do not exist in Czechoslovakia and have the value of a historical document only, because they exist only on the paper of the Czechoslovak Constitution of July 11, 1960 (Art. 32) and of the Final Act of the Helsinki Conference of August 1, 1975 (Art. VII). In Czechoslovakia any form of participation in religious liturgy and dissemination of religion by word is persecuted as adherence to a 'foreign' and subversive ideology, which, according to the Czechoslovak Constitution (Art. 16), is in opposition to the state ideology of Marxism-Leninism."

Freedom of religion requires for its existence not only the inner freedom of thought and conviction, but above all the freedom of public expression of religious belief. "Man is not only a thinking but also an acting creature who wishes to express himself by participating in religious acts," says the **Resolution.** The Czechoslovak communist regime, however, put the Church — the free, public, and active expression of religious faith — in chains and through the agency of the Government Bureau for Church Affairs has tried from its inception to make the Church a "willing servant" of the state so that "religious life might develop in accordance with the Constitution and the principles of the people's democratic regime." Thus was created a monstrous communist ecclesiology placing the Church into the undignified role of the state's captive slave. Today all seven episcopates in the Czech lands are vacant. Two dioceses are administered by Titular Bishops-Apostolic Administrators and five dioceses have Capitular Vicars appointed under governmental pressure. In Slovakia, two bishoprics have their own Bishops, one is administered by a Titular Bishop-Apostolic Administrator, and four seats are vacant.

There were approximately 8,000 Roman Catholic priests in Czechoslovakia before the Second World War. There are now less than 4,000 priests in the Church administration, and being a priest in today's Czechoslovakia is a hazardous and dangerous profession. Liquidation of the Church organization is still the main goal of the communist struggle against religion. Priests are removed from the ecclesiastical administration and transferred into industrial and agricultural production or they are prematurely retired. The denial of state approval of priestly profession is another way of reducing the number of priests serving the religious needs of the people. At the end of 1971, more than 500 priests were denied state approval, forbidden to pursue their ecclesiastical profession, and even to say Mass in private. More than 1,600 Roman Catholic parishes of a total of 4,600 remain vacant. Many churches are closed or turned into museums or warehouses. It is not an infrequent case that one priest is in charge of six or more vacant parishes in today's Czechoslovakia.

Monastic life was illegally liquidated as early as 1950 when the communist police invaded Czechoslovak monasteries and drove their arrested members into forced labor camps. This action, appropriately called "Night and Fog" by the **London Catholic Herald** destroyed in one blow 226 male monasteries with 2,221 members and 720 convents for women with 10,448 religious, of whom 3,247 died in concentration camps.

According to the Czechoslovak Constitution, every citizen has the right to education, but this constitutionally guaranteed right does not cover Catholic education in theological seminaries. The strict **numerous clausus** limits Catholic access to theological education in such a way that in 1976 90 per cent of the applicants were rejected. In the Czech lands, there is one Theological Faculty, and only 20 students — approximately two for each diocese — were admitted in 1976.

Schools in Czechoslovakia today have become the center of antireligious and atheistic propaganda, while dissemination of religious ideas is punished as is the dissemination of forbidden literature. Only exceptionally is religious instruction allowed in some schools for one hour every two weeks or even every month, but it is extremely difficult to receive it. Parents face the danger of severe retaliatory measures and children participating in religious education are, as a rule, excluded from higher education. But a small fraction of 2 to 4 per cent of those attending elementary or high schools have the courage to apply for religious instruction. Thus the constitutional principle of equality of citizens is violated, the faithful are second-class citizens, and believers live in fear and terror.

The **Manifesto** and the **Resolution** maintain that integral to the free world's "belief in human dignity and human rights is the conviction that when rights are violated with impunity anywhere, they are implicitly threatened everywhere. The human community, including political society, is held together by bonds of trust and respect, which we make visible and tangible in the exercise of responsibility for one another. When one person refuses responsibility for the life, freedom and dignity of the other, then the road is open for rule by terrorism, torture, intimidation, brute force. Conditions in Czechoslovakia are demeaning violation of precious human rights, and this should not and cannot be condoned by the free world since indifference destroys its own foundation of freedom."

Reflecting this deep conviction, the participants in the Conference appeal "that the actual situation, concealed by the communist government in Czechoslovakia, be made properly known to the public in the United States of America and of all the free world; that the Governments of the free countries, when dealing with Czechoslovakia, be aware of the violations of basic human rights; that they persist in reminding their communist partners of these facts at every suitable occasion; that the public of all free countries, especially Christian Churches and their leaders, help oppressed and endangered Christianity in Czechoslovakia."

The appeal is made in the belief that "The more than a thousand-year old Czechoslovak Christian tradition cannot be buried by today's communist regime. The eternally young Christian tradition has survived revolutionary changes in history and was at the grave of great despots and tyrants. Since the arrival of the Slavonic missionaries, Saints Cyril and Methodius in Great Moravia, the Czech and Slovak lands have contributed greatly to the world of culture, and their skies are lighted by many stars of national saints of the past" — *and by the faith of* those men and women in today's Czechoslovakia who refuse to give up the faith of their fathers.

The document is signed by The Most Rev. John L. Morkovsky, Presiding Bishop of Galveston-Houston, and by The Rev. Professor Ludvik Nemec, S.T.D., Chairman of the Czech Committee of the International Eucharistic Congress.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

CONGRESS REFUSES TO REFORM

The American people have become angry about scandal in high government places. Watergate incensed their sense of justice and integrity, but something was done about Watergate. A President was forced out of office for the first time in history, and several others went to jail.

More recently, the American people have been angered by the Wayne Hays-Elizabeth Ray scandal. Hays has resigned and the investigation into his misuse of tax money has been dropped by the Ethics Committee of the House. No one has been fined or gone to jail as yet.

The American people are angry about the public admissions by several members of Congress that they actually stole expense money by falsifying travel vouchers. They turned in travel vouchers for 20 cents per mile allowable for driving their car, but actually flew at half that cost and pocketed the difference. That is stealing. Congress has promised reform, but no one has been even censured in the House, no one has been expelled, and no one has been forced to return the money or go to jail, and no adequate legislation has occurred to stop these abuses.

What Has Been Done

What has been done is just talk so far. On July 1, 1976 Congress passed House Joint Resolution 1372, which lumped all the expense accounts of the House members into one total sum which was not reform, but a cover-up of misuse of funds in individual expense accounts. They also formed a special Sub-Committee now called the Obey Committee to investigate abuses and suggest needed reforms. As of September 1, 1976, that Committee had never had a meeting. Of more importance is the fact that the Committee doesn't even have to report on its findings until December of 1977.

Finally, on September 1, 1976, the Legislative Branch Appropriation Bill of 1977 was brought before the House under a gag rule which prevented its being amended from the floor. That Bill continued the salary of Members of the House at a level higher than 99 per cent of all Americans, more than three times higher that the average American but did not accept an additional $3,000 raise scheduled for October 1, 1976. And they called it **REFORM.** But under the gag rule by which the Bill was brought to the floor of the house, numerous needed amendments could not be presented.

Following are some of the amendments which were ready to be offered, but which were prohibited under the closed rule by which this Bill was brought to the floor: An Amendment to make expenditure records of the Clerk of the House open to the public . . . both by inspection at the Office of the Clerk and through semi-annual publication available from the Government Printing office. This amendment would also have provided for the General Accounting Office to audit all accounts. This was important, but it was not allowed to be presented.

Another amendment hindered by the gag rule was one to prohibit a person from being on both a committee payroll and a Member's payroll at the same time, now a loophole, and according to one Member of Congress (Kemp of New York), a practice now widespread. But, under the gag rule, this amendment could not be offered.

A still more important amendment which could not be offered was the one that would provide that all vouchers for Members of committee expenditure certify that the expenditures were for official business and be signed under penalty of perjury. In our estimation, what has been done by Congress to reform this practice of pocketing taxpayer money is too little and will not be implemented by the special Commission which has been formed until it is too late. That Commission is not required to even report its findings until December of 1977, more than a full year after the elections of this Fall.

The American people want a well paid Congress (salaries are now $44,000 a year). But they also want the scandals practiced by some Members to be outlawed.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500